

AUZIND, RECUNOSCÂND, ACȚIONÂND ASUPRA CUVÂNTULUI LUI DUMNEZEU



Acum, aceste benzi, de la adunarea de azi dimineată, nu se vând, sunt doar pentru Biserică sau pentru cineva, pentru că sunt despre Doctrină. Și în adunări în jur, cauzează confuzie, pentru că, cu greu doi dintre noi vedem perfect ochi la ochi, dar ar trebui să fim inimă la inimă, oricum. Dar, noi în tabernacol aici, aceste benzi sunt, voi observați pe . . . Sunt doar pentru prieteni, și așa mai departe.

² Acum să ne plecăm capetele doar un moment pentru rugăciune. Câți ați vrea să fiți amintiți în timp ce aveți capetele plecate? Doar prin mâna ridicată, spuneți, „Doamne, eu sunt—eu am nevoie astăzi, și am nevoie de harul Tău,” pentru orice ar fi.

³ Tatăl nostru Ceresc, ne apropiem acum de Tronul Tău de milă, pentru că ni s-a cerut să facem astfel. Și ne-a fost spus de către Fiul Tău, și Mântuitorul nostru, că dacă noi Îți cerem ceva în Numele Lui, ne va fi acordat. De aceea, Doamne, știind că trăim în umbrele Venirii Lui, și acum stăm în umbrele milei Lui, atunci am cere, Doamne, ca Tu să alegi, prin Duhul Sfânt, acele lucruri pe care să le cerem. Și simțim în această dimineată, că nu ar fi contrar Cuvântului Tău sau neprihănirii Tale mari, și milei și harului Tău, că dacă am cere să avem o vizită specială astăzi din partea Duhului Sfânt. Ca El să poată veni în mijlocul nostru și să ne discearnă gândurile inimi, să ne descopere punctele noastre slabe, și să vindece bolile noastre, și să lege inimile zdrobite, și să mântuiască pe cei pierduți și să pregătească un popor pentru Venirea Lui. Doamne, ascultă această rugăciune.

⁴ Acum vom citi Cuvântul Tău. Și—și ne rugăm, Doamne, ca la lecția noastră de școală Duminicală din această dimineată, ca Tu să aduci contextul din citire și să-L descoperi inimilor noastre. Pentru că, noi venim aici cu un singur scop. Acel scop, unic, este să Te cunoaștem mai bine. Noi care suntem Creștini, prin Credință, vrem să Te cunoaștem mai bine. Cei care nu au devenit încă Creștini, vor să Te cunoască ca Mântuitorul lor. Cei care sunt bolnavi, vor să Te cunoască ca Vindecătorul lor. Și ne rugăm să nu fie niciunul care să părăsească această clădire, gol, fără ca fiecare cerere să fie îndeplinită la literă, și fiecare dorință îndeplinită, și fiecare—fiecare persoană să fie bucuroasă, și să

plecăm din clădire, zicând, ca cei care veneau din Emaus, „Nu ne ardeau inimile în noi, în timp ce El ne vorbea pe drum?” Căci noi cerem acesta în Numele lui Isus. Amin.

⁵ Acum pentru voi care vreți să deschideți în Cartea voastră. De obicei, eu am aflat, că în serviciile evanghelistice, că doar vreo douăzeci sau treizeci de minute are cel mai bun impact pentru introducerea unui mesaj spiritual, și apoi chemarea la altar. Dar aceasta fiind școală Duminicală, eu doar nu vreau să o fac în acel fel în dimineața aceasta. Mă simt călăuzit mai mult să nu mă grăbesc și să vorbesc din Cuvânt.

⁶ Acum, dacă cineva se simte neconfortabil, prea rece, singurul lucru pe care trebuie să-l faceți e . . . Fratele meu, custodele, este în spatele bisericii acolo, doar ridicăți mâna așa în spate acolo, spre el, și el va regla căldura. Și vrem să fiți confortabili și să vă simțiți foarte bine. Și să ascultați la Cuvânt, căci ne încredințăm în Duhul Sfânt să ne învețe Cuvântul lui Dumnezeu. Și puteți auzi bine toți, cei din spate? Dacă da, ridicăți mâinile, dacă voi—voi puteți auzi bine. Asta-i bine.

⁷ Acum vreau să deschideți cu mine, am câteva texte scrise aici, și ceva Scriptură. Astfel eu vreau să deschideți cu mine, mai întâi, în Cartea Romani, Romani, capitolul 9. Și vrem să citim pentru o lecție din Scriptură, mai întâi, în Romani 9:11.

(Căci copiii nu se născuseră încă, și nu făcuseră nici bine nici rău, pentru ca hotărârea lui Dumnezeu, făcută prin alegere, să rămână în picioare, nu prin fapte, ci prin cel ce cheamă;)

I s-a zis ei, Cel mai mare va fi sluji celui mai mic.

După cum este scris, pe Iacob l-am iubit, și pe Esau l-am urât.

⁸ Fie ca Dumnezeu să adauge binecuvântările Lui la citirea acestei Scripturi. Și acum pentru un text, ca să îmi susțin lecția, vreau să iau aceasta pentru un text: *Auzind, Recunoscând, Acționând Asupra Cuvântului Lui Dumnezeu*. Dați-mi voie să repet asta din nou. „Auzind, și recunoscând, și apoi acționând asupra Cuvântului lui Dumnezeu.”

⁹ Acum, noi suntem pe deplin familiarizați, noi care cercetăm Scripturile zi și noapte, și citim ziarele noastre și auzim comentarii de știri, că această lume se află acum în strânsarea a două mari forțe spirituale. Și ambele sunt forțe religioase. Și eu cred că aceste forțe mari ajung în curând la un punct crucial. Și aceste forțe mari au fost ambele reprezentate de acești doi fii ai lui Isaac. Cum că Dumnezeu, în înțelepciunea Lui infinită, ne-a prefigurat toate lucrurile; ca noi să putem ști prin aceste lucruri, cu certitudine, ce stă înaintea noastră. A făcut-o așa de clar, căci Dumnezeu și Cuvântul Lui, și natura și universul Lui, sunt atât de perfect aranjate împreună, încât chiar și păcătosul

poate vedea că ceva se pregătește să aibă loc. Așa a aranjat-o Dumnezeu. Nimeni nu are scuză.

¹⁰ Acum, vedem în acești doi fii că atunci când ei, înainte ca ei chiar să se nască, ei erau în război unul cu altul. Chiar dacă mama lor fecioară . . . Pentru că, ea era o fecioară, frumoasa Rebeca care s-a căsătorit cu sămânța neprihănită a făgăduinței lui Dumnezeu, Isaac; pentru că ei erau doi credincioși în Dumnezeu umpluți cu Duhul, consacrați, mai dinainte rânduți chiar pentru căsătoria prin care s-au unit. Dumnezeu a știut mai dinainte. Și cum putea un astfel de lucru să vină prin acea singură mamă, printr-un singur tată? Unul, o persoană foarte rea; și celălalt, o persoană foarte bună; și cum că persoana bună părea să fie cea rea, și cea rea părea să fie cea bună.

¹¹ Acum asta este, întotdeauna a fost, întotdeauna va fi programul lui Dumnezeu. Dumnezeu nu-și poate schimba programul. Pentru că, El își face programul desăvârșit, pentru că este parte din El.

¹² În grădina Edenului, păcatul era așa de frumos încât a atras-o pe Eva de la neprihănire, la păcat. Și în aceeași grădină unde era un pom al Vieții, acolo era și un pom al morții.

¹³ Noi am cunoaște aceasta astăzi ca legea contrastului. Anume, unde este binele, acolo este și răul; unde este corect, este și greșit. Și noi nu vom reuși niciodată, indiferent de mediul în care ne aflăm, să ne debarasăm de prezența niciunuia. Pentru că, Pavel a spus, „Când vreau să fac binele, atunci răul este prezent.” Păcătosul nu va putea niciodată să se debaraseze de Creștin și Creștinul de păcătos. Acolo va exista un martor al binelui, și o mărturie al răului, întotdeauna. Și voi vă faceți alegerea. Tu trebuie să alegei o parte sau cealaltă.

¹⁴ Dar în acești doi fii, este ciudat să știm că, înainte ca ei să se nască, și ambii aceeași sămânță, din Isaac, care era făgăduința. Acum, lecția noastră este puțin lungă, și vreau să creez suficient fundal încât să puteți vedea exact despre ce vorbesc. Și primul fiu, Esau, care s-a născut; aflăm că nu numai că ei se certau și se luptau în pânțele mamei lor, ci au ieșit din ea, luptându-se, Esau ieșea, și Iacov ținându-se de călcâiul lui. Și ei încă se luptă.

¹⁵ Și cum că, cum ar putea veni de la acel tată sau mamă desăvârșită, pură, aleasă, sfântă, consacrată! Astfel pe baza asta, e căci, Dumnezeu cheamă prin alegere. Așa trebuie să fie. Nu contează cât de buni au fost tatăl tău și mama ta, cât de cumsecade au fost, cât de Creștini au fost tatăl și mama ta, încă depinde de tine ca persoană, poziția ta înaintea lui Dumnezeu. Această lecție ne învață asta, că ei, ambii fii, au fost chiar prin cei aleși și chemați de Dumnezeu, tată și mamă, o femeie fecioară și un om sfânt, care în cele din urmă a parcurs în jos să fie chiar prin sămânța lui a venit Isus Cristos. El s-a născut ca unul din morți. A fost pus la încercare, tatăl lui înaintea lui. Și lui i-a

fost făgăduit, prin această sămânță a lui Isaac, întreaga lume va fi mântuită. Și dintr-un om ca acela, și sângele lui așa de curat încât Dumnezeu nici măcar nu a lăsat pe Filistean să se atingă măcar de mamă, după ce Abraham i-a dat-o lui. Dumnezeu i-a plăgut casa, și a zis, „Tu ești la fel de bun ca unul mort,” ținând acel sânge pur. Și acea Rebeca, o mamă neprihănită, sfântă, trimisă de Dumnezeu și chemată de Dumnezeu. Și din acea sămânță sfântă a ieșit un renegat și un credincios. Vedeți? Deci depinde de chemarea lui Dumnezeu, alegerea lui Dumnezeu.

¹⁶ „Și înainte ca oricare dintre ei să se nască, Dumnezeu a spus, ‚Îl iubesc pe Iacob și îl urăsc pe Esau, înainte ca oricare dintre ei să se nască.’ Deci cum ar trebui noi să ne simțim. Cineva căruia Dumnezeu îi vorbește și te invită la masa Lui și la Casa Lui, și să fie fiul sau fiica Lui, nu există nimic atât de mareț ca lucrul acesta.

¹⁷ Acești doi băieți, dacă vom observa natura lor, unul dintre ei era un om spiritual, acela era Iacob. Și omul firesc era Esau. Dar ei erau amândoi religioși. Și același lucru a avut loc de-a lungul veacului, cel firesc și cel duhovnicesc.

¹⁸ Esau reprezenta omul pământului, firesc, înclinație religioasă, dar niciodată capabil. Nu era în el să o facă. El nu putea să o facă. Nu a fost în el niciodată să poată să treacă dincolo de lucrurile lumii, lucrul carnal.

¹⁹ Dar, Iacob, a fost atât de ușor pentru el să facă asta. Acum, Iacob, un scop pe care l-a avut Iacob, și acela era că el tânjea după acel drept de întâi născut, nu contează cum l-a obținut, doar ca să îl obțină.

²⁰ Și acel duh al acelei nașteri unice, încă este reprezentat în lumă astăzi, și se ajunge la un punct crucial acum: credinciosul spiritual; și omul firesc, credinciosul firesc. Nimeni nu putea spune că ei nu erau amândoi religioși. Ei erau. Ei nu au spus că unul a slujit unui „idol” și celălalt lui „Dumnezeu.” Ei amândoi erau slujitori ai lui Dumnezeu.

²¹ Acum, fiți foarte atenți la Scripturi acum asupra acestui subiect, pentru că sunt sigur că vă va ajuta. Vedeți? Acum, „Nu oricine care zice, ‚Doamne, Doamne’ va intra, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în Ceruri.”

²² Acum dacă observați, Iacob a vrut un singur lucru, pentru că, conform cu Cuvântul, binecuvântările și—lucrul bun stătea în dreptul de întâi născut. Și, Iacob, acela era singurul lui obiectiv, singurul lucru pe care îl avea în minte era „să obțină acel drept de naștere.” Și Esau l-a disprețuit. Cel care îl avea de fapt, l-a disprețuit, sau îi era rușine de el. Dar Iacob îl voia indiferent de cum l-ar fi obținut, el îl voia.

²³ Așa este cu credinciosul spiritual astăzi. Lui nu-i pasă cât de mult râdeți de el, cât de mult îl batjocorești, cât de ridicol trebuie să acționeze pentru mintea firească. Singurul lui obiectiv este

dreptul de întâi născut. El vrea să ajungă la Dumnezeu, pentru că aceasta este născută în el. Nu are ce face.

²⁴ *Iacob* înseamnă „uzurpător” sau „înșelător.” Dar după ce a aflat și a venit în posesia dreptului de întâi născut, el a fost schimbat. Acea este firea, schimbare. El a fost atunci numit, *Iacob*, un „prinț cu Domnul,” care s-a luptat cu El.

²⁵ Credinciosul firesc astăzi, „Oh, atât timp cât merg la biserică și fac ce este bine, ce mai contează?” Acela este grupul lui *Esau*. El încă își bate joc și disprețuiește dreptul de întâi născut, Lui nu-i pasă de aceea. Dar *Iacob* îl iubea.

²⁶ Și bărbatul spiritual de astăzi, și femeia spirituală, care sunt aleși, predestinați de Dumnezeu să vină la Viața Eternă, dacă ei trebuie să vândă tot ce au, dacă trebuie să-și ștergă numele din fiecare registru de biserică din națiune, ei încă vor acel drept de întâi născut. Este singurul lucru care contează pentru ei, „doar să obțin acel drept de întâi născut,” asta-i tot. Nu contează cum, la ce nivel trebuie să ajungă, dacă trebuie să se pună jos la altar și să plângă, boo-hoo, dacă trebuie să alerge prin—prin locurile respective și să se întoarcă ca să îndrepte lucrurile, și să vândă ce au ei, sau—sau să dea tot ce au și să devină pelerini și străini, nu contează. Ei vor dreptul de întâi născut. Asta e tot ce îi interesează, dreptul de întâi născut. Acum, nu-i blamați pe acei oameni. Ei nu se pot abține. Ei au fost predestinați pentru aceasta, aleși pentru asta.

²⁷ Și apoi vedem căci acești doi oameni, firesc și spiritual, așa s-a întâmplat întotdeauna. Așa este astăzi. Întotdeauna a fost așa.

²⁸ *Cain* și *Abel*. În grădina Edenului, când a fost creat Edenul, acolo erau doi pomi ca un om să-și facă alegerea. Unul, a devenit din înțelepticiune; celălalt, a devenit Viață. Acolo erau doi băieți, *Cain* și *Abel*, amândoi religioși. Unul dintre ei a dorit Viața Eternă, și a oferit lui Dumnezeu, prin credință, o jertfă mai bună decât *Cain*. Un model perfect al bisericilor de astăzi: biserica naturală, Biserica spirituală. Și fără îndoială că eu vorbesc la ambele clase chiar acum, și probabil prin benzii voi vorbi la zeci de mii dintre ei.

²⁹ Dar, priviți, biserica naturală, este chiar biserica firească. Ei nu reușesc niciodată să treacă peste acel lucru mic de „M-am înscris la biserică. Dacă merg la biserică, dacă fac cât pot de bine, asta e tot ce cere Dumnezeu.” Acum, acesta este același lucru ce l-a făcut *Cain*. S-a dus și a construit un altar. A făcut o jertfă, a adus roadele pământului. Și el a zis, „Iată-o aici, Dumnezeule. Este ce am mai bun. Accept-o sau nu.” Aceasta este felul în care crede credinciosul firesc astăzi. „Doamne, voi merge la biserică. Mă voi uni cu cel mai bun grup pe care-l pot găsi. Îmi voi da cotizațiile la biserică. Voi face ce este bine. Acum, iată este tot ce pot face eu mai bine. Voi ajuta să cumpăr niște cărbuni pentru văduvă. Sau, voi da niște haine la copii.” Acele sunt bune, nimic

de spus împotriva acesteia. „Dar asta e, asta e tot. Dacă Tu o vrei, primește-o; dacă nu, Tu nu trebuie să o primești.” Acum, asta este atitudinea bisericii firești de astăzi.

³⁰ Dar Biserica spirituală! Abel, prin descoperire, prin har, a văzut dincolo de aceea, și prin credință el a oferit lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Și asta a mărturisit despre neprihănirea lui, Dumnezeu.

³¹ Același lucru a avut loc cu Ismael și Isaac. Unul era din fire, și celălalt era din Duh. Unul, prin roabă; unul, prin femeia liberă.

³² S-a întâmplat același lucru cu Israel și Moab, două biserici mari venind împreună. Și când Israel voia să meargă la locul lor făgăduit, Biserică spirituală, poporul lui Iacob, Israel pe drum; Poporul lui Esau i-a întâmpinat, Moab, biserica puternică. Și marele conducător al bisericii, Balaam, a venit să îl blesteme pe fratele lui, dar a aflat că nu-și putea blestema fratele. A eșuat, din pricina orbirii ochilor lui, să vadă planul predestinat, care, și să vadă Cuvântul lui Dumnezeu.

³³ Întâi, „Credința vine prin auzire, auzirea Cuvântului lui Dumnezeu.” Apoi credinciosul Îl aude, Îl recunoaște, și acționează pe baza Acestuia. Omul firească Îl va auzi, sunetul Acestuia, dar niciodată. . . A *auzi* înseamnă să Îl „înțelegi”. A *privi*, este să te uiți la ceva; dar să o *vezi*, este să o „înțelegi”. „Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea sau înțelege Împărăția lui Dumnezeu.”

³⁴ Acum, iată-l pe Israel, care vine sus cu făgăduința lui Dumnezeu, pentru că ei se îndreptau spre țara făgăduită. Nu necredincioși, ci credincioși, credincioși în același Dumnezeu pe care îl avea Israel, a ieșit să încerce să îl blesteme pe fratele său, pentru că el a spus că fratele lui este, a fost cu siguranță nedrept pentru că făcuse multe lucruri care erau rele. Dar, vedeți, el a omis să vadă alegerea.

³⁵ Același lucru cu Esau și Iacob! Esau părea un om mai bun. S-a așezat la locul lui și a făcut lucruri caritabile. El—el se îngrijea de bătrânul lui tată orb, îi aducea vânat și avea grijă de el, și el era un băiat bun. Multe lucruri pe care credincioșii firești le fac pe linia religioasă, ajutând societățile, și—și plătind facturile de spital pentru oameni, și lucruri religioase, dar nu despre asta vorbesc.

³⁶ Moab era bun, o națiune mare, un frate pentru el. Și Iacob făcuse de toate, fusese un renegat; dar totuși el avea un lucru de realizat, acela era să obțină acea făgăduință, acel drept de întâi născut. Iată că vine Israel, fiii lui Iacob, cu același obiectiv. Acum cine va avea dreptate?

³⁷ Balaam a zidit șapte altare; în Israel erau șapte altare. Balaam a oferit șapte jertfe de animale curate; Israel a oferit șapte jertfe de animale curate. Acolo, din punct de vedere ritualic, Moab era tot atât de religios cât era Israel, Esau tot atât

de religios cât era Iacob, și Cain la fel de religios ca și Abel. Dar, alegerea este ceea ce ține.

³⁸ Cât de orbi! Cât de orbi erau fiii lui Esau, spiritual vorbind, Moabiții, se uitau în jos la Israel și spuneau, „Uitați-vă la ei. Ei nu sunt o denominațiune. Sunt o grămadă de renegați. Locuiesc în corturi. Și noi suntem o națiune mare. Ei au făcut rău. Și nu au nici o organizație între ei. Doar se mișcă împrejur, urmând un profet.” Dar el a omis să vadă Șarpele de Aramă și Stânca lovită care mergea înaintea lor. El a omis să vadă acel grup ales, chemat afară, care urma rânduiala Divină a lui Dumnezeu spre țara făgăduită.

³⁹ Așa este astăzi. Ei spun, „Sunt o grămadă de holy-rollers. Sunt o grămadă de oameni care sunt *aceasta, aceea, sau cealaltă.*” Dar ei nu reușesc să vadă că este vorba de a urma direcția Cuvântului lui Dumnezeu.

⁴⁰ Israel era pe drum spre țara făgăduită. Dumnezeu, în Cuvântul Lui, a făcut o făgăduință.

⁴¹ Iacob, motivul că el a ales să găsească acel drept de întâi născut, indiferent, el a vrut să-l obțină, pentru că el știa că dreptul de întâi născut deținea binecuvântările. Deținea viața. Nu i-a păsat cum a venit aceasta, atât timp cât l-a primit. Acesta era lucrul principal. Pe ce plan a venit, nu conta. El îl voia. Și el trebuia să-l aibă. Și l-a obținut. „Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați.” El era pe drumul lui, și el l-a urmărit, și l-a primit.

⁴² Israel era pe drumul ei spre țara făgăduită. Indiferent câți Moabiți și blesteme au încercat ei să pună peste ei, ei au mers drept spre țara promisă.

⁴³ Și astăzi voi niciodată nu veți. . . nu contează câtă lege au, de câte procese, de câtă persecuție, de câte lucruri rele spun ei, de câte ori ei strigă „holy-roller,” de câte ori spun ei acele lucruri rele, biserica va merge înainte. Ea trebuie. Ea rămâne în Cuvântul lui Dumnezeu.

⁴⁴ Odată doi împărați au venit împreună. Unul dintre ei era Ahab, unul rău, celălalt era Iosafat; Biserica spirituală, biserica firească.

⁴⁵ Ahab era un credincios de margine. El avea proroci. Ei nu erau necredincioși. Nu erau idolatri. Erau proroci Israeliti, dar ei toți erau învățați, și hrăniți și îmbrăcați de împăratul Ahab. Devenise ca un loc unde ei aveau tot sprijinul politic.

⁴⁶ Iosafat a intrat, venind jos, a făcut o alianță, lucru care este greșit.

⁴⁷ Voi niciodată nu ar trebui să vă uniți cu necredincioșii. Nu ar trebui niciodată, sub nicio formă, să ne trecem numele în registre în bisericile care nu cred Evanghelia deplină. Niciodată! Veți ajunge în necaz.

48 Și ei au ajuns în necaz. Și acest om neprihănit a spus, „Nu ar trebui ca noi să întrebăm pe Domnul mai întâi, și să aflăm dacă ar trebui să mergem la Ramot-Galaad?”

49 Acum observați cât de perfect părea aranjamentul. „Ramot-Galaad ne aparține. Este proprietatea noastră, și Sirienii l-au luat de la Dumnezeu cel viu. Să nu ne suim și să punem stăpânire pe acest ținut?” Și el a făcut discursul atât de frumos, și atât de legal, și atât de neprihănit, încât Iosafat a căzut în plasă.

50 Și, astăzi, bărbații pot sta la amvon cu așa intelectualitate și discurs, și educație, încât ei pot explica Puterea Duhului Sfânt departe de la Biblie. Pot explica departe vindecarea Divină. Ei pot explica vorbirea în limbi și tălmăcirea, ei pot explica botezul Duhului Sfânt, pentru o altă zi.

51 Dar un om care este ales de Dumnezeu, un om . . . „Oile Mele cunosc Glasul Meu.” Dacă ai acea alegere a lui Dumnezeu peste tine, nu te vei poticni niciodată.

52 Iosafat a spus, împăratul neprihănit a spus, „Nu este un profet, ca să-l putem întreba pe Domnul?” Ahab mergea înainte fără asta.

53 Așa face biserica firească astăzi. Oh, ei au seminarii pline de predicatori, oameni mari, profesori mari, intelectuali, deștepți, isteți, oh, vai, cu mult peste-inteligența bisericii nat- . . . sau, Bisericii spirituale.

54 În zilele lui Noe, în acele zile, observați biserica naturală. Ce erau ei? Oameni de știință, constructori, oameni deștepți. Dar cei aleși, Enoh și Noe, erau păstori și fermieri, smeriți, needucați, nu deștepți, dar îl cunoșteau pe Dumnezeu lor; ceva în ei, mișca, chema. Vom ajunge la asta după un pic.

Acum, astfel Iosafat a spus, „Nu există un profet?”

55 Oh, desigur, cea firească îi are. „Desigur, avem. Am jos aici un seminar, plin de ei.”

56 Au adus sus patru sute. Acum, aceștia nu sunt necredincioși. Ei sunt închinători la Iehova-Dumnezeu. Au venit sus, și au spus, „Dă-ne un pic de răgaz și vom proroci.” Și astfel ei toți s-au unit. Și s-au întors cu, „Cuvântul Domnului,” și au spus, „AȘA VORBEȘTE DOMNUL.” Proroci Israeliți. „AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Suie-te, Domnul este cu tine. Și tu vei lua Ramot-Galaad, pentru că acesta într-adevăr aparține lui Israel.” Și unul dintre căpetenii i-a făcut două coarne mari din fier, reprezentativ, și a început să împingă. A spus, „Cu asta tu vei împinge pe Israel. . . sau îi vei împinge pe Sirieni afară din Ramot-Gilead.”

Dar, Iosafat, ceva în el!

57 Oh, eu sper că Dumnezeu pune asta în inima voastră. Nu este nimic pentru care vă puteți educa. Nu este nimic ce ați putea să vă citiți în ea. Este ce Dumnezeu, prin alegere, face pentru voi.

„Nu cine aleargă sau cine arată-... Este Dumnezeu care arată milă.”

⁵⁸ Iosafat a spus, „Ei sunt oameni bine îmbrăcați.” Fără îndoială că a spus ceva în felul acesta, „Ei sunt inteligenți, și cei mai deștepți oameni pe care i-am auzit vreodată. Sunt educați cu acuratețe. Poziția lor este într-un acord. Între ei este o mare unitate. Și sunt deștepți, și dețin mult Adevăr.”

⁵⁹ Orice eroare are Adevăr. Cea mai mare minciună care a fost spusă vreodată avea nouăzeci-... [Spațiu gol pe bandă—Ed.] la sută Adevăr în ea, minciuna pe care Satan i-a spus-o Evei.

⁶⁰ „Oh, este mult Adevăr în ceea ce spun ei, dar nu mai este încă unul?”

⁶¹ Păi, ce credeți că a spus acel om? „Când noi avem patru sute aici, dintre cei mai deștepți, cei mai buni? Ei nu sunt aici afară în pustie umblând pe jumătate goi, și piei de oaie înfășurate în jurul lor, sau ceva. Sunt oameni pe care eu i-am hrănit, eu i-am educat. Nu sunt oameni care nu-și cunosc ABC-ul. Ei sunt învățați, și ei cunosc lucrul acesta. Ei stau, zi și noapte, citind sururile și profetia. Ei știu ce este bine. Eu îi țin pregătiți. Și ei stau aici într-un acord, patru sute dintre ei, zicând, „Suie-te, Domnul este cu tine.”

⁶² Dar dacă aș putea citi gândul lui Iosafat câteva minute, „Există ceva ce nu sună bine,” ar zice el. „Este ceva ce chiar nu pare în regulă. Nu mai este doar încă unul, pe undeva?”

⁶³ „Oh,” a spus el, „da, mai este unul, dar el nu aparține organizației. El este un tip de om diferit. Este doar un renegat.” El este ca Iacob. „Dar îl putem întreba. Ei spun că este un profet. Dar eu mă îndoiesc de asta, pentru că el mă blestemă întotdeauna, spunând că *aceasta, aceea, sau cealaltă*, sau el nu profețește niciodată bine despre mine.” Cum ar fi putut el? Vedeti?

⁶⁴ Astfel ei au spus, „Să mergem după el. El este fiul lui Imla.” Așa că s-au dus și l-au luat.

⁶⁵ Și cineva l-a întâmpinat pe drum, a zis, „Acum, tu să spui același lucru pe care îl spun ei. Tu trebuie să fii de acord cu asociația. Dacă nu, vai de tine!”

⁶⁶ El a spus, „Eu voi spune doar ce-mi pune Dumnezeu în gura mea să spun, și nimic altceva.”

⁶⁷ Apoi după ce el a suit acolo, și ei i-au dat o noapte, el a spus, „Du-te sus, dar eu am văzut pe Israel risipit ca oile fără păstor.”

Și Ahab a spus, „Nu ți-am spus?”

⁶⁸ Acum, iată patru sute împotriva la unul. Patru sute de oameni instruiți, deștepți, educați, intelectuali împotriva unui mic ignorant, cum l-am numi noi, Mica. Un om, dar totuși acel singur om avea Cuvântul Domnului, asta a făcut diferența.

Fiecare dintre ei erau falși, s-a dovedit falși. De ce era Mica atât de diferit? Trebuia el să fie sărac, ca să fie diferit? Nu. Ce. . . Ceea ce l-a făcut pe Mica diferit, a fost că el stat cu Cuvântul. Cuvântul lui Dumnezeu este cu ce a stat el.

⁶⁹ Acum este făgăduit că, în aceste zile, „Dumnezeu va turna Duhul Său.” Este făgăduit de Daniel, căci, „Poporul, în zilele când piatra izbește chipul în picior, poporul care îl cunoaște pe Dumnezeul lor va face isprăvi.” Prorocie după prorocie! Și toate seminariile, lumea, nu o pot scoate afară. Dumnezeu o va face, oricum, și oamenii o vor urma. Vedeți? Cea firească și. . . Biserica naturală și biserica Supranaturală. Vedeți, Cuvântul face diferența.

⁷⁰ Iată ce se gândea Iacob, „Și orice ar fi, eu știu că nu pot fi binecuvântat niciodată dacă nu obțin acel drept de întâi născut. Acel drept de întâi născut este ceea ce eu va trebui să-l apuc.”

⁷¹ Și, dar Esau ura asta, și fiii lui fac același lucru, încă, până în ziua aceasta. Ei îl urăsc. Așa a fost întotdeauna.

⁷² De fiecare dată când este o trezire, aceasta întotdeauna produce gemeni. Este o remarcă nepoliticoasă, dar este adevărată. Când a fost o naștere din, din Isaac și Rebeca, a produs gemeni. Când lumea a fost creată, aceasta a produs gemeni, doi pomi. Și când s-au născut Cain și Abel, a produs doi. Când Ismael și Isaac s-au născut, a produs doi. Și când Esau și Iacob s-au născut, a produs doi. Unul dintre ei, natural (unul dintre ei, al pământului); celălalt, Supranatural. Și unul se uita la natural, intelectual; celălalt a umblat prin Duhul. Așa a fost întotdeauna. Când biserica Luterană a venit înainte. . .

⁷³ Să luăm Cincizecimea, mai întâi. Observați la nașterea Cincizecimii. Aceasta a produs o trezire mare și puternică care a străbătut lumea cunoscută, Cincizecimea. Nu la mult timp după Cincizecime chiar Pavel a spus, că, „Se vor ridica oameni printre ei, cu lucruri perverse, și îi vor îndepărta pe oameni de Dumnezeu.” Și aceasta este exact ce au făcut ei. A produs doi.

⁷⁴ Când s-a născut biserica Luterană, Martin Luther a adus o trezire spirituală. Nu a trecut mult până când a venit Esau, chiar în urma lui, și au organizat-o. Și asta a produs doi.

⁷⁵ Apoi, după aceea, a venit cea Metodistă, John Wesley, o trezire spirituală. Și după aceea, a venit organizația, au organizat-o. Și a produs doi.

⁷⁶ Și după aceea, a venit cea Penticostală, o trezire. Și acum ei au organizat-o, și acum se stabilesc într-o organizație. Și produce doi.

⁷⁷ Dar cea sămânță spirituală a viului Dumnezeu, deși trebuie să fie un călător, deși trebuie să fie un hoinar, întotdeauna cauzează separare. Esau nu a rezistat prea mult cu Iacob. De îndată ce Iacob a obținut dreptul de întâi născut (laudă lui

Dumnezeu), aceasta a necesitat separare. Și când un om... Nu-mi pasă la ce biserică aparți, dacă este firească, și asociații pe care îi frecventezi, oamenii cu care joci cărți, și societățile tale de literatură, și așa mai departe; când obți dreptul de întâi născut, acel ceva care este în inima ta care flămânzește după Dumnezeu, când primești aceia, lucrul acesta necesită separare. „Ieșiți din mijlocul lor și fiți separați, spune Dumnezeu.” Separare!

⁷⁸ Biserica se stabilește. Vedeți, nu poate continua. Esau a fost un simbol foarte bun al credinciosului firesc de astăzi, niciodată în stare să biruiască lumea. El nu biruiește lucrurile lumii. Lor încă le place chefuirea lor, dansul lor, machiajele lor de manichiură și, femeile, pe fețele lor, și—și să își taie părul și—și să poartă aceste hăinuțe scurte; și—și bărbaților le place să meargă la sălile de biliard, și—și să fumeze țigări, și să spună mici glume murdare; și încă aparțin la biserică. Ei niciodată nu sunt în stare să biruiască acele lucruri. Nici Esau nu a putut. Dar totuși, să fie religios, el a trebuit să se stabilească la o concepție intelectuală. Asta este același lucru pe care îl face biserica astăzi. „Vom deveni o organizație. Ne vom pune laolaltă. Vom forma un clan, sau o clică, sau ceva de genul acesta.”

⁷⁹ Și iată cum se mișcă biserica astăzi, cea spirituală și cea firească, încă la fel. Nu s-a schimbat, și niciodată nu se va schimba.

⁸⁰ Sfințenia lui Dumnezeu. Dumnezeu, fiind Dumnezeu, proiectează aceea, El însuși. Dacă nu ar fi existat un păcătos, niciodată nu ar fi... El nu ar fi fost niciodată un Mântuitor. Dar El era un Mântuitor de la început, astfel acolo nu era nimic pierdut. Și Propriile Lui atribuite ca fiind un Mântuitor, au proiectat un păcătos, trebuia să fie ceva care să fie mântuit. Înainte ca ceva să poată fi mântuit, trebuia să fie ceva pierdut. Și neprihănirea Lui și sfințenia Lui! Dacă nu ar fi fost niciodată o—o persoană bolnavă, El nu ar fi fost niciodată un vindecător. Dar de la începutul începuturilor, El era înainte de început. El era un vindecător. Deci acolo nu era nimic bolnav, astfel a proiectat o persoană bolnavă, ca El să-i poată vindeca, pentru a-L face un vindecător.

⁸¹ Din același Tărâm Sfânt de acolo de unde a venit mântuirea, au venit blesteme. Din aceeași mamă și tată care l-au proiectat pe Iacob, l-au proiectat pe Esau. Vedeți? Este Dumnezeu. El nu—și poate schimba planul. Ei trebuie să continue exact la fel. Toată natura se va potrivi în asta. Ea trebuie. Pricepeți ce vreau să spun? O mișcă drept înăuntru. Trebuie să fie cineva pierdut, ca să fie salvat. Și dacă nu ar fi fost, El, a Lui... El fiind un Mântuitor a făcut așa. Adâncul cheamă Adâncul.

⁸² Ca băiețelul despre care vorbesc mereu, care mânca radierele de la creioane, și pedala de la bicicletă, el avea nevoie de sulf. Și atât timp cât în interior era ceva care tănjea după sulf, trebuia

să fie un sulf pe undeva, mai întâi, făcut. Trebuia să fie un sulf înainte ca el să aibă pofta. Și acesta, sulful, l-a proiectat, atunci el se întorcea la sulf.

⁸³ În acest mod Dumnezeu este un Mântuitor. Și trebuia să fie ceva pierdut, pentru ca El să salveze, ca să-L facă un Salvator. Asta e tot ce face, pune accent pe Dumnezeu. Fiecare lucru, totul este în El; nu într-un predicator, nu într-o biserică, nu într-o organizație, ci în Dumnezeu, ca alegerea să rămână în picioare desăvârșită. Vedeți? Este în El. Da. Luteranii . . .

⁸⁴ Și apoi vedem o altă separare, aceea a fost Abraham și Lot. Ei erau frați. Dar Lot era un gânditor firesc. El era întotdeauna în căutarea unui lucru mare, ceva cu multe zorzoane pe ea. Exact ca o maimuță, așa zice, care încearcă întotdeauna să ajungă la lucrul care strălucește. Acel duh nu i-a părăsit pe oameni, astăzi. Ei se vor întinde după . . . Se duc în oraș, și ei nu ar veni la o colibă mică ca aceasta. Vedeți? Vor cea mai mare biserică care este în oraș, păstorul cel mai intelectual, unde se duc cei mai bine îmbrăcați oameni, unde se duce primarul, în oraș. Este încă acel duh al lui Esau. Într-adevăr aveau dreptul de întâi născut, de la început, se numesc Biserica, dar ei îl pierd deoarece îl disprețuiesc. Nu-i puteți convinge pe acei oameni să îngenuncheze, și să plângă și să îl implore pe Dumnezeu, și să iasă și să aibă serviciu de vindecare, și să suporte persecuția lumii, să primească Duhul Sfânt. Și ei—ei nu vor face lucrul acesta. Ei îl disprețuiesc. Îl numesc „o grămadă de holy-rollers.” Exact ce a spus Biblia că vor face. Ei fac asta pentru că este natura lor. Aceasta este natură. Ca și corbul și porumbelul, cele două naturi. Ei tânjesc asta pentru că asta sunt ei. Ei niciodată, nu vor vedea niciodată, pe cealaltă, pentru că ei nu sunt născuți să vadă aceea.

⁸⁵ Și pe celălalt, nu l-ați putea ține departe de asta, pentru că este alegerea lui Dumnezeu. El este născut să fie un om spiritual sau o femeie spirituală. Ceva în el cere pentru asta. Oh, eu—eu sper că lucrul acesta ajunge la un punct unde noi putem, voi puteți vedea ce eu—eu vreau să spun, prin a pune capac la asta acum. Acum Abraham . . .

⁸⁶ Amintiți-vă, atât timp cât ei erau asociați împreună, biserica naturală și Biserica spirituală, ei nu au primit niciodată binecuvântarea. Iacob nu a fost niciodată binecuvântat până când nu s-a separat de Esau. Și Abraham nu a fost niciodată binecuvântat până când nu s-a separat de Lot.

⁸⁷ Lot ținea propriile lui adunări mici de rugăciune acolo jos în biserica lui, îi învăța pe fiii și fiicele lui, și pe alții. Dar el a trăit așa o viață, încât, când el a început să vorbească despre sfârșitul timpului, ei au râs de el.

⁸⁸ Același lucru astăzi! Voi vorbiți despre vindecare Divină și puterea lui Dumnezeu, și așa mai departe, ei râd de asta. Este același duh. Acelea sunt cele două duhuri mari, în mod

religios, au lumea sub control; credinciosul și necredinciosul, credinciosul și credinciosul prefăcut, unul îl imită pe celălalt. Acum când Abraham s-a separat . . .

⁸⁹ Ați observat? Isus, în vorbirea Lui despre Venire, a doua Venire, El a spus, „Cum era în zilele lui Noe, vor mânca, bea, se însurau, și dați în măritat.” Dar când a vorbit despre zilele lui Lot, El nu a spus nimic despre asta. „Ca în zilele lui Lot,” aceea este pentru descoperire.

⁹⁰ Observați ce s-a întâmplat în zilele lui Lot. Acolo jos în Sodoma se afla Lot, stabilit bine, intelectual, devenise, unul dintre oamenii mari ai cetății, judecătorul, ședea la porți și judeca poporul. Soția lui făcea parte din toate societățile care erau în oraș. Și fiicele lui, și toți ceilalți, căsătorite printre celebrități, intelectuali, cu studii superioare, deștepți, isteți. Și Abraham locuia într-un cort sub un stejar. Dar într-o zi ei amândoi au primit o vizitare.

⁹¹ Și a fost un predicator intelectual care a coborât și a predicat, și i-a chemat afară. Observați—observați mesajul, „Ieși afară,” i-a spus lui Lot.

⁹² Și el nu ar fi fost niciodată chemat afară dacă nu ar fi fost pentru mila lui Abraham. A zis, „Pot găsi cincizeci de oameni, îl Vei cruța? Pot găsi treizeci de oameni? Pot . . . Dacă găsesc zece?” Iată pentru câți ar fi mers el. Și El nu a putut găsi nici măcar zece între ei.

⁹³ Nu-i de mirare, „Așa cum a fost în zilele lui Noe.” Amintiți-vă, Noe nu era simbolul Bisericii; Enoh a fost, care nu a trecut prin necaz, ci a fost strămutat înainte ca necazul să înceapă. Enoh s-a dus Acasă, el nu a trecut prin necaz. Noe a trecut prin el.

⁹⁴ Acum, urmăriți cu atenție acum așa cum ne mutăm sus în aceasta. Priviți ce fel de semn au primit a lui Abraham și familia lui. Au primit Supranaturalul. „Abraham!” Cum a știut El că el era Abraham? „Unde este nevasta ta, Sarah?” Cum a știut El că el era căsătorit, sau că avea o soție, Sarah?

„Ea este în cort.”

⁹⁵ Acum, un Om șezând acolo, mâncând carne, bând lapte, și mâncând pâine de porumb, „Unde este nevasta ta, Sarah?” Cum a știut El lucrul acela? Cum a știut El acest lucru? Gândiți-vă la asta. Voi numiți . . . Voi oameni spirituali, lăsați să pătrundă asta în voi. Cum a știut El asta, când El s-a comportat ca un străin, praf pe hainele Lui?

Și când Abraham a spus, „Ea este în cort, în spatele Tău.”

⁹⁶ Și El a spus, „Eu am să . . .” „Eu, Eu,” un pronume personal. „Eu,” acest Om, Dumnezeu făcându-Se cunoscut în carne. Dumnezeu! Abraham L-a numit Elohim. „Eu, Eu te voi vizita. Eu îmi voi ține promisiunea. Și potrivit cu timpul vieții, Eu te

voi vizita, și vei avea acest băiat despre care ți-am vorbit.” Și Abraham, o sută; Sarah, nouăzeci.

⁹⁷ Și Sarah, în spate de tot în cort; cam patru corturi mici, cortul principal se afla în spate. În spatele pânzelor, ea asculta. A auzit asta. Și jos în inima ei a zâmbit, a zis, „Eu, o femeie bătrână de o sută de ani, și domnul meu,” soțul ei, „domnul meu, și bătrân, și să cred că noi vom avea din nou plăcere împreună, ca tinerii căsătoriți? Oh, cum ar fi posibil?” Și ea a cam zâmbit.

⁹⁸ El era cu spatele întors spre cort. A spus, „De ce a râs ea?” Oh, frate, iată-te!

⁹⁹ Uitați-vă la biserica carnală careia i se predică Evanghelia. Un Billy Graham modern și aceia acolo jos care predică Evanghelia, „Ieșiți afară din aceasta!” Dar au venit ei? Nu. Foarte, foarte, foarte puțini.

¹⁰⁰ Priviți grupul lui Abraham, cei chemați afară. Acum observați. Și El i-a dat acest semn, și el L-a crezut. Și El a dispărut înaintea lui și a plecat. Oh, cum a fost întotdeauna separarea, cei chemați afară!

¹⁰¹ Acum, aceste două duhuri. Să mă grăbesc cu voi, să mă grăbesc acum ca să ajung la punctul meu unde vreau ca voi să vedeți. Aceste două grupuri s-au asociat strâns împreună, peste tot în jos de-a lungul epocilor, chiar de la începutul timpului, biserica naturală, Biserica spirituală. Au fost prin Vechiul Testament, au fost prin Noul Testament, și ei încă sunt și astăzi.

¹⁰² Acum, cu aproximativ două mii de ani în urmă, s-a ajuns la un punct crucial, și s-a culminat în doi oameni: unul dintre ei, Isus Cristos; celălalt, Iuda Iscarioteanul. Acum, Isus a asociat Venirea, cea de-a doua Venire a Lui, că aceste două duhuri vor fi mult mai diferite de cum erau atunci în trecut. Acum aici este unde eu vreau ca voi să vă puneți ale voastre—veșmintele voastre de Slavă. Aceste două duhuri vor fi diferite. Pentru că, Satan a venit și a trăit într-un om care era un membru de biserică, Iuda Iscarioteanul, a trăit în biserica carnală, și a fost tot timpul un prieten al bisericii. Dar el a intrat și—și a înșelat, sau credea că îl înșela pe fratele lui. A intrat și pretindea să fie unul dintre ei; a gustat lucrurile bune ale lui Dumnezeu, s-a mișcat drept înainte în Duhul, se părea să fie, a mers afară și a predicat Evanghelia, și a scos draci. Dar jos în interiorul lui, tot timpul, el era Iuda, de la început. Biblia a spus, „El s-a născut fiul pierzării.”

¹⁰³ Acum, țineți minte, acolo în spate este biserica carnală, Esau, Fariseii și Saduceii.

¹⁰⁴ Dar priviți acest tip care se crede doar un . . . El va merge împreună cu Mesajul pentru o vreme, dar el doar nu vrea să-și pună mâinile prea mult pe Acesta. Vedeți acele duhuri? Isus a spus, „Va fi atât de aproape de lucrul real, încât îi va înșela chiar

pe cei Aleși,” Aleși, dacă veți observa lucrul acesta, „dacă ar fi cu puțință.” Dar nu este cu puțință. Vedeți, va înșela.

¹⁰⁵ Acum priviți, nu doar biserica carnală, cea de acolo de afară, biserica carnală de rutină obișnuită, grupul Esau.

¹⁰⁶ Noi avem acum grupul Iudarian, care este mult mai perfid, mult mai perfid, care vine drept sus chiar în mâinile binecuvântării. Exact ca în Evrei 6 și 10, cum a spus el, „După ce s-au făcut odată părtași și au gustat puterile lumii viitoare, și au făcut toate aceste lucruri; dacă . . . și atunci dacă ei au primit cunoștința Adevărului, și apoi dacă se depărtează cu voia.” „cu voia,” ce înseamnă asta? „Șocotind Sângele legământului, prin care ei au fost sfințiți, un lucru nesfânt.”

¹⁰⁷ Dați-mi voie să vă fac o ilustrare. Iat-o. Aici este un om, el este un ins bun, băiat de treabă. El este chemat, simte în inima lui că el vrea să fie un slujitor. În regulă, el îl acceptă pe Isus ca Mântuitor personal. El este un băiat de treabă, nimeni nu poate spune nimic împotriva lui. După o vreme, subiectul sfințirii. Omul pofteste când se uită la femeii. El . . . Este în el. Vedeți? Și apoi, următorul lucru, poate el a fumat, și el vrea să fumeze. Poate vrea să joace jocuri de noroc. Poate vrea să facă ceva lucru rău. El știe că nu ar trebui să facă asta, și atunci spune, „O Dumnezeuule, aplică Sângele lui Isus peste mine, și sfințește-mă.”

¹⁰⁸ Și el devine sfințit. Poate să strige, să laude pe Domnul, să facă și unele lucruri, să iasă și să facă ceva. Amintiți-vă, Isus a spus că acel gen va fi acolo în acea zi. „Mulți vor veni și vor zice, „Doamne, nu am prorocit eu, predicat? Nu am scos eu draci, în Numele Tău?”” Isus a spus, „Niciodată nu te-am cunoscut, tu lucrător al fărădelegii.” Vedeți, iată-i acolo.

¹⁰⁹ Acum observați asta acum. Ajungem să facem a suta milioane de păr, chiar până la marginea ascuțită a Evangheliei, „Mai ascuțită decât o sabie cu două tășuri, taie chiar până la os, și un Discernător!” Aleluia! Dumnezeuule, fă aceasta să pătrundă. „Un Discernător al gândurilor minții.” Aceasta este Evanghelia, Puterea lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu manifestat este Evanghelia.

Voi spuneți, „Biblia a spus. Acela-i—acela-i Cuvântul lui Dumnezeu.”

¹¹⁰ Ei bine, Cuvântul manifestat este Evanghelia. Evanghelia a venit la noi nu numai prin Cuvânt, ci prin puterea și demonstrațiile Duhului Sfânt, ca să demonstreze Puterea, ca să facă Evanghelia vie.

¹¹¹ Când m-am dus în India, arhiepiscopul din—din biserica Metodistă a ieșit, a zis, „D-le. Branham, nu vrem să știm nimic despre un misionar. Noi știm mai mult despre Biblie decât veți ști voi toți vreodată.” A zis, „Noi eram o biserică, și ne-am stabilit aici cu două mii de ani înainte ca voi să fiți o națiune.” Așa este.

Dar a zis, „Noi am auzit că Dumnezeu te-a vizitat și a adus un dar care poate face această Biblie vie.” A zis, „Asta este ce ne interesează.” Oh, vai! Vedeți, omul acela era un fiu, nu un nepot, cum a spus David. Vedeți? „Vrem să știm. Este adevărat?”

112 Am spus, „Cu certitudine, este adevărat. ,Isus Cristos același ieri, azi și în veci.””

113 Acum, observați-l, biserica naturală care persecută Biserica spirituală. Acum, aflăm deci că Iuda se prefăcea că era un frate, un frate, și atunci a continuat și în final a ajuns la un punct culminant.

114 Acum priviți acest predicator tânăr. El ajunge la un punct, el zice, „Doamne, eu m-am uitat după femei. Eu nu trebuie să fac asta. Am fost, tu ști, într-un fel fac lucrurile lumii. Nu trebuie să o fac. Mi-am cheltuit banii pe curse de cai. Eu—eu nu ar trebui să fac asta. Eu—eu am mers în fiecare seară la cinematograful. Eu nu trebuie să fac asta. Îmi plac chiar și pozele vulgare și lucruri de genul asta, am afișuri prinse de pereți în camera mea. N-ar trebui să fac asta. Astea sunt lucruri din lume. Sfințește-mă, Doamne!”

115 Și Domnul a spus, „În regulă, Am să fac lucrul acesta.” El aplică Sângele lui Isus Cristos și îl sfințește.

116 Apoi, când el face asta, într-o seară el trece pe lângă și aude ceva. Se duce acolo și ascultă. Aude despre botezul Duhului Sfânt, umplerea Duhului. Atunci el examinează asta, „Oh, Doamne, nu-i asta minunat! Dar, ascultă, asta mi-ar ruina slujba dacă aș predica aceea. Asta ar face-o pe mama să mă dea afară din casă. Ei m-ar da afară din biserica mea dacă aș intra vreodată în așa ceva. Oh, mai bine plec de la așa ceva. Dar lăsați-mă să mă uit prin aceasta. Da, acela-i Adevărul, Biblia.”

117 Bine, ca un anumit lucrător vestit, cunoscut în toată lumea, a fost găsit recent (de un om care a fost cu mine în Puerto Rico) pe genunchi, vorbind în limbi, în Londra, Anglia; un om puternic, unul dintre cei mai mari evangheliști din lume astăzi. Și acest om, fratele lui era cu mine aici, un om umplut cu Duhul, a alergat la el și a spus, „Oh, frate, asta este!”

118 El a spus, „O știu. O știu. Dar, uitate, da-mi voie să-ți spun ceva.”

119 El a spus, „Predică-o acum. Predică-o. Acesta este ceasul. Cu influența ta, ai putea zgudui lumea.”

120 El a spus, „Nu, eu nu o pot predica. Înțelegeți, biserica m-ar refuza. Nu aș putea predica asta. Nu aș putea să o fac.” Oh, frate!

121 „Au rec- . . . odată ce au fost sfințiți și au ajuns să primească cunoștința Adevărului, cercetează Asta, văd că este corect; și se întorc cu spatele, văzând căci îl răstignesc pentru ei înșiși pe Fiul lui Dumnezeu, și Îl fac de rușine pe față, le este rușine de Evanghelie.”

122 Pavel a spus, „Mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Isus Cristos, căci Ea este Puterea lui Dumnezeu pentru mântuire.” Este Puterea lui Dumnezeu care lucrează în mijlocul Bisericii Lui.

123 Dar ei au spus, „Eu nu aș putea face asta.” Acest om a spus, „M-ar considera penticostal. M-ar face . . .” A zis, „A mea—reputația mea ar fi ruinată.” Oh, frate!

124 Eu nu am nicio reputație. Eu mă gândesc la a Lui. Reputația Lui, ea este Acea.

125 Dar vedeți cât de aproape pot să ajungă la Asta, voi știți, „Și socotește Sângele legământului cu care a fost sfințit, un lucru care l-a sfințit și l-a scos din lume, și să încerce să-l pună înăuntru Aici. Și apoi el Îl cercetează, și are cunoștința despre Acesta. Să se întoarcă de la Acesta, nu mai rămâne nicio jertfă pentru păcat,” a spus Biblia, „dar o așteptare înfricoșată a judecării și mâniei de foc trebuie, va, care va mistui pe dușman. ‚Căci răzburarea este a Mea,‘ zice Domnul. Cel ce a disprețuit legea lui Moise, a murit fără milă, sub mărturia a doi sau trei martori. Cu cât mai mare pedeapsă, și pedeapsă mai aspră, deși vrednică, pentru un lucrător, care a călcat în picioare Sângele lui Isus Cristos, după ce a primit cunoștința Adevărului, și L-a socotit un lucru nesfânt.” Whew!

126 Vedeți unde ne aflăm? Isus a spus, „Aveți grijă.” Vedeți cum era Iuda? El era chiar cu ei. El era Esau, făcut mai mare pentru această epocă. El era înșelătorul, imitatorul făcut mai mare pentru această epocă. Iată-l venind chiar sus lângă, din nou, un frate al lui Isus, un frate prefăcut. Dar în inima lui, el era cu vechea biserică carnală tot timpul, pentru că acolo este unde el l-a vândut pe Isus. L-a vândut pe Isus, dreptul lui de întâi născut, exact așa cum a făcut Esau pentru o ciorbă de linte. El și-a vândut dreptul de întâi născut pentru treizeci de arginți.

127 Mulți bărbați și femei astăzi și-au vândut dreptul lor spiritual de întâi născut pentru ceva popularitate, un lucru mic din lume pe care niciodată nu-l învingi; ceva micuțe, femei, o purtare de machiaj și tunsoare de păr, îmbracate cu haine scurte; bărbați, pentru glume mici murdare și fumatul de țigări, ceva din lume. „Dacă iubiți lumea sau lucrurile din lume, dragostea lui Dumnezeu nu este în voi,” a spus Biblia.

128 Eu nu vreau să vă rănesc, dar noi suntem la sfârșit. Ne apropiem acum, ne suim pe scară repede acum.

129 Vedeți cum este? Ei o fac. Ei sunt predestinați. Ei ar putea să imite și să fie tot atât de dulci și smeriți, tot atât de aproape, ca și Creștinii, atât de aproape încât ar înșela chiar și pe cei Aleși; dar după roadele lor îi veți cunoaște.

130 O femeie cu pantaloni scurți, nu a arătat niciodată ca o Creștină, pentru mine. Biblia a spus, „Este un lucru păcătos și

rușinos ca o femeie să își taie părul.” Doar o femeie în Biblie și-a vopsit vreodată fața, a fost Izabela.

¹³¹ Cum este cu bărbații, voi bărbații care ar trebui să fiți bărbați Creștini, și lăsați ca soțiile voastre să facă asta? Când, Dumnezeu vă va trage la răspundere pentru asta! Nu bărbat! Carnal! „Oh, atunci eu voi ieși și mă voi înscrie la această biserică.” [Spațiu gol pe bandă—Ed.] „. . . gândiți-vă la asta.” Aceea este întocmai exact ce a spus Scriptura că ei vor face, și aceea este întocmai exact ce ei au făcut. Și aceea este ce vor face ei, compromite!

¹³² Cineva a spus, „Billy, dacă tu nu încetezi cu asta, îi vei pune pe fugă pe toți.”

¹³³ Există un singur Lucru care nu va pleca, Duhul Sfânt, pentru că este Cuvântul Său. Și adevăratul credincios predestinat nu va pleca, pentru că Acesta este Hrană pentru sufletul lui. El O iubeste. Nimic nu-l poate ține departe de Acesta. Va face orice, ca Iacob, dar el vrea acel drept de întâi născut. El va sta acolo. Nu-mi pasă dacă îl va costa pe fiecare prieten pe care îl are, dacă îl costă slujba, dacă îl costă apartenența la biserică, dacă îl costă totul. El încă se va ține de aceasta, căci el nu se poate abține. Este ceva în el, care îl mișcă, adâncul care cheamă Adâncul. Oh, iată-vă, ceva în el!

¹³⁴ Priviți, orice vreți să găsiți în Biblie, și să-o luați sus aici, mergeți înapoi la Geneza și vedeți de unde a eclozat, vedeți unde a ajuns. Toate duhurile și mișcările de astăzi se trag din Geneza. Asta am făcut noi, ca să vă dovedim aceste lucruri pe care le vedeți, prieteni. Să nu uitați asta. Nu lăsați să vă treacă peste cap. Lăsați-o să pătrundă în voi. Astea sunt lucrurile lui Dumnezeu. S-a ajuns la un punct crucial; și Isus a prezis că se va ajunge iar la un punct crucial în zilele din urmă, și va fi prin aceasta: Pecetea lui Dumnezeu, și semnul fiarei; două puteri spirituale lucrând simultan.

¹³⁵ Acum, oricine știe că Pecetea lui Dumnezeu este dreptul de întâi născut, botezul Duhului Sfânt. Efeseni 4:30, spune, „Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care sunteți pecetluitți până în ziua răscumpărării voastre.” Când s-au născut din nou, au fost umpluți cu Duhul Sfânt. Duhul Sfânt este Nașterea din nou, noi știm asta. Voi sunteți—sunteți zămisliti din Duhul, eu voi admite asta. Dar până nu vă nașteți!

¹³⁶ Un copil care este zămislit în pântecul mamei lui, el are un fel de viață. Este viață, și micuțele lui. . . celule mici în trupul lui se răsucesc și lovesc și sar așa. Dar când se naște, are o. . . [Fratele Branham bate din palme—Ed.] așa, și atunci el scoate un țipăt, devine un suflet viu.

¹³⁷ Și un copil poate merge la biserică și să spună, „Oh, eu cred în biserică. Eu—eu voi merge, voi face asta. Și eu sunt un bun. . . Vreau să fac bine, vreau să fac bine.” Dar ce are nevoie este de

palma Evangheliei care să îl trezească, ca să țipe la Viața Eternă; și Duhul Sfânt strigă în el, cum nu a mai strigat niciodată înainte. Atunci este o făptură nouă, se naște din Duhul. Atunci începe să crească, să se miște, și să-și aibă ființa în Dumnezeu; vedeți, exact ca un bebeluș, bebeluș natural, își are ființa în lume.

¹³⁸ Atunci dacă acest cort pământesc va fi dizolvat, noi avem unul care așteaptă, vedeți. Tot așa de sigur cum a venit trupul natural, este un trup spiritual să-l primească când a căzut de la mama lui. Și când cade de la mama, pământul, care este, el este în pânțele acestuia acum, gemând, plângând, (O Dumnezeule!), gemând, în travaliu, îmbătrânind, și boala, și toate îl împresoară, și duhul în interiorul lui tânjește după o țară dincolo de râu. Suspină, se răsuțește, sare, (da, domnule) pentru că există o viață înăuntru acolo care trăiește pentru totdeauna. Este într-un trup care trebuie să moară. Și uneori, exact ca o mamă care a dat naștere la copilul natural, și trupul spiritual l-a primit; pământul va da naștere, și trupul celui natural va da naștere, și trupul fizic... sau trupul ceresc îl va prelua acolo. Dacă acest cort pământesc va fi dizolvat, noi avem unul care așteaptă. De aceea voi uitați lucrurile din lume. Sunt moarte, pentru voi. Iată Duhul.

Acum urmăriți lucrul acesta în timp ce mergem mai departe, cele două duhuri.

¹³⁹ Duhul Sfânt este Nașterea din nou, știm asta. Este să fi născut din nou, din Duhul lui Dumnezeu. Iată cum vă nașteți, din Duhul. Născuți din Duhul, aceasta este Nașterea din nou. Bine. Sunteți zămisliti din Duhul; și atunci când vă nașteți din Duhul, sunteți umpluți cu Duhul Sfânt. Bine.

¹⁴⁰ Atunci când aceștia doi sunt pe pământ, cel natural și cel spiritual, uneori... eu am văzut asta. Acum în încheiere, vreau să ajung la o concluzie acum, prin a spune asta pentru câteva minute. În natural sau în spiritual, oricare dintre ele... Acum eu sper că toți prindeți lucrul acesta. Acum fiți cât puteți de liniștiți și reverenți.

¹⁴¹ Acum, ați văzut asta vreodată? Vedeți în bisericile noastre de astăzi, chiar în grupurile unde noi ne-am separat și am făcut organizații; și noi am văzut toate acestea. Și ați văzut un om să ia o anumită Scriptură, și, frate, acel om poate lua acea Scriptură și să o facă vie din nou, să o facă să trăiască exact ceea ce a promis aici în Biblie. Și următorul om îl va vedea făcând asta, și va veni împrejur și va încerca și el să o facă, și va eșua. Eu sper că voi descifrați acum. El va eșua. De ce? Scriptura nu i-a fost insuflată lui. El doar încearcă să imite. El încearcă să se comporte ca ceva. El nu a fost... Păi, el poate a fost trimis de om. Poate un om a spus, „Ei bine, tu poți face același lucru.” Vedeți, exact cum a spus Isus că va fi așa. Biblia prezice asta în zilele din urmă, „După cum Iane și Iambre s-au împotrivit lui Moise.”

142 Acolo stătea Moise, și acolo stătea Iambre. Și Moise și-a aruncat jos toiagul lui, și a devenit un șarpe. „Păi,” a zis Faraon, „vino aici, Iambre, tu poți face același lucru.” Și el a făcut-o, vedeți. Dar ce s-a întâmplat? Atunci toiagul lui Moise a înghițit acel toiag al lui. Vedeți, a fost manifestat. Unde era toiagul lui?

143 Exact ca percepția suprasenzorială. Este ca ceva din acest spiritism. Este ca unele dintre aceste biserici care cred carnal, foarte departe. Lucrurile despre... Ei spun, „Păi, asta a fost pentru o altă zi.” Ei sunt cu totul pe dinafară. Dar observați acest duh în zilele din urmă cum merge să personifice Duhul adevărat. Vedeți? Iată de unde vă vine necazul. Este chiar asemănător cu cel real, vedeți; dar nu a putut să îl manifesteze, el nu a putut să îl facă să țină, el nu a putut să îl facă să dureze. O Dumnezeuule!

144 Oamenii vin sus și spun, „Și eu am Duhul Sfânt.” Uitați-vă cum trăiesc ei; nu durează de la o renaștere la alta, de la o întâlnire la alta. Se manifestează, ei nu îl au. Dacă un om este născut din Duhul lui Dumnezeu, sau o femeie, au roadele Duhului. Ei umblă în mod evlavios. Ei trăiesc acea viață. Vedeți? Se țin departe de lucrurile lumii. Dumnezeu se mișcă în ei și Se manifestă, și dovedește că El este Dumnezeu care lucrează înlăuntru. Celălalt imită. Vedeți?

145 Personificări, iată ce a fost tot drumul până jos, personificând. Priviți la Ismael, și Isaac; și totul în jos, vedeți, personificând. Priviți-l pe profetul Moise, și priviți-l pe profetul Balaam. Vedeți? Vedeți cum ei vin în jos! Priviți la Iuda, și priviți la Isus.

146 Și Isus prezice că acest Duh Sfânt, în zilele din urmă, va fi Pecetea lui Dumnezeu. Acum, care ar fi semnul fiarei? Ar fi să respingi Pecetea lui Dumnezeu. Pentru că, toți care nu aveau Pecetea lui Dumnezeu aveau semnul fiarei. Și dacă sunt două semne spirituale, unul dintre ele va fi un semn adevărat al lui Dumnezeu, celălalt va fi apostazia. Vedeți asta?

147 Uitați-vă la semnul din Vechiul Testament. Când suna trâmbița, jubileul, la fiecare câțiva ani,—sclavii erau liberi pentru că suna trâmbița. Ei bine, fiecare care voia să fie liber, putea pleca. Dar la unii dintre ei, le plăcea să fie sclavi, așa că îi duceau la altar și în stâlpul bisericii, și le perforau urechea cu o sulă. Și erau însemnați pentru totdeauna, slujeau acelui stăpân pentru totdeauna.

148 Și astăzi veți auzi un mesaj al Evangheliei despre Adevăr, „Acum voi puteți fi liberi dacă vreți,” Dumnezeu vă vorbește. Dar când tu ajungi la acea graniță aici și privești dincolo, și ai o cunoștință a Adevărului, și apoi te întorci înapoi, el îți perforază urechea și tu vei fi întotdeauna un credincios intelectual. Vei fi religios și vei merge la biserică, dar nu vei primi niciodată Duhul Sfânt. Vezi, atunci vei sluji aceleia pentru restul zilei tale. Acum,

semnul fiarei, sau Pecetea lui Dumnezeu. Și ne apropiem așa de mult.

149 Acum, priviți, Cuvântul trebuie să fie inspirat: auzindu-L, recunoscându-L, și acționând pe baza Acestuia. Mulți oameni vor auzi, dar nu Îl vor recunoaște.

Dumnezeu va spune, „Acesta este ceasul pentru tine.”

150 „Eu nu aș fi un holy-roller. Eu—eu nu vreau nimic din Acea.”
Vedeți, ei nu Îl recunosc.

151 Noi vom merge la adunări, marele Duh Sfânt se va coborî. Eu ședeam acolo zilele trecute, când a apărut o vedenie și a prezis chiar exact ce. Am spus, „Iată vine un tânăr.” „Vino aici,” i-am făcut semn aceluia chelner „tu ai probleme cu inima și cauți pentru . . .”

„Da. Este exact adevărat.”

152 „Vezi acea femeie care vine acolo?” „Vino aici. Tu ai o tumoră pe sân, și este pe sânul stâng, și ești într-o stare foarte rea. Și ești o păcătoasă și nu . . .”

„Exact așa este.”

153 Acei bărbați care se aflau acolo, s-au uitat în jur, predicatori și toți, au spus, „uh-huh!” Se duc la o adunare, observă cum Duhul Sfânt merge chiar acolo prin adunare și spune tainele inimilor, și așa mai departe. Spun, „Minunat. Presupun. Da.” Vedeți? Oh, frate! Vedeți? Aceasta—aceasta este—aceasta este pe partea cealaltă, acolo s-a întâmplat ceva. Femeile vor continua să meargă drept înainte, făcând același lucru. Bărbații se vor întoarce drept înapoi, ca un porc la mocirla lui și un câine la vărsătura lui, exact la fel. Voi nu vedeți? Acum eu vorbesc către en- . . . cei . . .

154 Vezi, tu trebuie să îți dai seama atunci, prietene, în ce stare te afli. Acela-i motivul că această bandă, am spus, „Numai pentru biserică.” Vedeți? „Numai biserică.” Dacă ați fost chemați de la lumină . . . de la întuneric la Lumină, de la moarte la Viață; de la o concepție formală, intelectuală despre Cristos, la o experiență a nașterii din nou; și observați viața voastră, că lasă lucrurile lumii la o parte, și voi stați pentru Cristos, indiferent; atunci ceva s-a întâmplat. Vedeți? Este ceva în voi, flămânzind și mișcându-se, cum a fost cu Iacob. Vedeți, voi vă luptați cu Domnul, după aceea umblați diferit. Ceva este diferit în voi, va-ți schimbat.

155 Acum, trebuie, înainte să se poate face, trebuie să vă fie inspirat. Nu-mi pasă, aș putea sta aici și să predic până când devin . . . să îmi cadă părul care mi-a mai rămas, până când mi s-ar apleca umerii și aș ajunge la vârsta de nouăzeci de ani, și voi să ascultați în fiecare zi; până când Dumnezeu nu însuflețește aceea pentru tine, tu ești încă în aceeași stare.

156 Două zile am studiat și m-am rugat asupra acesteia. Vedeți? Am spus, „Doamne, să spun asta la biserică?”

¹⁵⁷ Ceva a spus, „Spune-o. Ora este la îndemână. Spune-o.” Eu simt că El mă va trage la o parte destul de curând, așa că eu—eu vreau ca voi să o știți.

¹⁵⁸ „Nimeni nu poate veni la Mine,” a spus Isus, „dacă nu-l atrage mai întâi Tatăl Meu. Oh, eu știu că voi spuneți că îl aveți pe Dumnezeu și pe Abraham, de tată; dar Eu vă spun aceasta, voi sunteți. . . tatăl vostru diavolul,” a spus Isus. Oamenii religioși, preoți, și oameni mari, „Voi sunteți de la diavolul, tatăl vostru.” Vedeți? Observați, roadele Duhului.

¹⁵⁹ Acum, vedeți, asta trebuie să vă fie însuflețită.

¹⁶⁰ Nu mi-l pot imagina pe Noe să spună, „Știți ce? Doar trebuie să fie că s-ar putea să plouă într-o zi, așa că eu voi ieși și îmi voi construi o arcă. Dacă plouă, ei bine, eu voi intra în arcă și voi pleca imediat. Și nimic nu mă va deranja, pentru că voi intra în corabie și voi pleca.” Vă puteți imagina? Nu. Nu a fost așa. Dacă ar fi fost. . . Oh, fie ca Aleșii să audă asta acum. Dacă ar fi fost așa, la primul batjocoritor care ar fi trecut pe acolo, așa cum a spus Biblia că au fost, că au râs de el, el ar fi lăsat ciocanul jos și ar fi plecat.

¹⁶¹ Cum fac oamenii astăzi, care încep cu Isus; și când ei privesc acolo și văd Adevărul, ei se dau înapoi de la El. Ei nu pot suporta Aceasta.

¹⁶² Cum a spus acel evanghelist cunoscut, „Asta va—asta îmi va distruge slujba.” Mie nu-mi pasă de o slujbă pe care Duhul Sfânt ar sfâșia-o. Ar trebui să fie sfâșiată. Acum, dar, vedeți, e vorba de mândrie, atât de mult om, atât de multă persoană. Oh, observați în asta acum.

¹⁶³ Noe era afară în câmp, și el a auzit, și a recunoscut, și a acționat. Indiferent de câți batjocoritori au venit, el a construit chiar imediat.

„Noe, tu ești un holy-roller.”

¹⁶⁴ „Nu mă deranjează nici un pic.” Construind mai departe! El a auzit. El a recunoscut asta ca fiind Dumnezeu, a judecat asta cu Scripturile, și așa a fost. A construit imediat la corabie, oricum.

¹⁶⁵ V-ați putea imagina, v-ați putea imagina vreodată asta, că Moise, în drumul lui spre Egipt, a ieșit într-o zi și i-a spus lui Sefora, soția lui, „Sefora, știi ceva? Mi-am perfecționat un pic gramatica. Mi-am îmbunătățit puțin matematica, și ceva din geometria mea și, oh, multe alte lucruri, și educația mea. De când păstoresc oile în spate aici, eu—eu—eu am lustruit puțin din asta. Eu am făcut o greșală jos în Egipt. Eu cred că voi merge jos și o voi corecta. Cred că voi merge jos?” Nu, la primul val care i-ar fi venit împotriva, el ar fi căzut chiar acolo.

¹⁶⁶ Ce a făcut el? A uitat tot ce a știut el vreodată despre geometrie și despre intelectul lui. Asta a fost ce l-a băgat în probleme.

167 Asta este ce a băgat biserica în probleme astăzi, sunt prea mulți predicatori educați fără să fie născuți din Duhul. Bărbaților și femeilor le place să asculte discursuri intelectuale, în locul predicării puterii și învierii lui Isus Cristos. Asta-i ce ne-a băgat în probleme astăzi. Noi nu mai avem nevoie de licee și educație pentru predicatori. Noi avem nevoie de oameni chemați de Dumnezeu care sunt umpluți cu Duhul Sfânt, și nu o teologie făcută de om de la o denominațiune. Noi avem nevoie de oameni chemați de Dumnezeu.

168 Moise păstorea oile, s-a stabilit și a uitat. A știut că intelctele lui au eșuat. Știa că educația lui a dat greș. El păștea oi, dar el a auzit, oh, „Scoate-ți încălțăminte, Moise, pământul pe care tu stai este sfânt.” El a ascultat la aceasta. Ce era aceasta? Vocea ce o rostise Îngerul era Scripturală. El i-a făgăduit lui Abraham, tatăl lui, „Voi vizita poporul după ce au fost aici jos timp de patru sute de ani și Eu îl voi scoate cu un braț puternic.” El a recunoscut că aceea era Scriptura lui Dumnezeu care se manifesta.

169 Dați-mi voie să mă opresc un minut. Lăsați să pătrundă asta. Puteți vedea despre ce vorbesc eu astăzi? Cuvântul lui Dumnezeu este manifestat chiar înaintea voastră, și voi nu vă dați seama. Gândiți-vă acum la Sodoma și Gomora; gândiți-vă la promisiunea lui Cristos pentru zilele din urmă.

170 Moise a recunoscut-o; a fost Scripturală, a fost o promisiune. El a auzit, a recunoscut. Ceva a intrat în el, frate, el a putut să meargă și să o facă atunci. El a acționat. A putut să meargă și să oprească orice Faraon. Putea să cheme plăgi când voia. El putea deschide o Mare Roșie, pentru că el a auzit, el a recunoscut, el acționa în locul lui Dumnezeu.

„Eu voi fi Dumnezeu pentru tine, tu să fi profet pentru Mine,” a spus El.

Și el a spus, „Nu pot să fac asta.”

171 A spus, „Bine, atunci, tu fi dumnezeu, și lasă ca Aaron să fie profetul tău. Tu trebuie să mergi, oricum.”

172 El niciodată nu a spus, „Păi, poate ar trebui să merg și să pun lucrurile în ordine.”

173 Vi l-ați putea imagina pe Ilie pe Muntele Carmel, să spună, „Știți, această țară este îngrozitor de păcătoasă, probabil, poate ar trebui să ies și să-i spun lui Ahab că ar trebui să-i fie rușine. Poate că ar trebui să urc pe munte acolo și să mă așez, și doar să postesc atât de mult, până când acei oameni se vor sătura și obosi să mă vadă acolo sus murind de foame”? Nu. Nu. Nu a fost așa.

174 Ci el a auzit, și el a recunoscut și el a acționat. „Eu am poruncit corbilor să te hrănească. Suie-te acolo, lângă Cherit.”

175 Când a venit timpul pentru o confruntare între Baal și Dumnezeu, el a spus, „Duceți-vă, aduceți-vă jertfele, faceți-le tot ce vreți și chemați-vă dumnezeul vostru.” Când ei și-au făcut tăieturi, și aveau multă fire, și săreau în sus și-n jos, făceau multă gălăgie, a spus, „Strigați puțin mai tare, poate s-a dus, este în călătorie pe undeva. Poate că doarme.” Oh, frate!

176 „Ei bine, știi ceva?” A spus, „Sunt un credincios în Iehova, așa că eu pot face aceasta, în orice caz.” Oh, nu, să nu personifici aceea. Nu. Să nu încerci să fi Ilie până nu te cheamă Dumnezeu să fi. Da, domnule. „Eu sunt un slujitor al lui Iehova.” Sunt și acolo jos șapte sute de ei, dar niciunul dintre ei nu a îndrăznit să o facă.

177 Apoi când el a tăiat vițelul și a turnat apa peste el, a spus, „Doamne, am făcut lucrul acesta la porunca Ta.” Vedeți. . . Dacă ar fi încercat oricine altcineva, ar fi fost un eșec total.

178 Trebuie să vă fie insuflat vouă! Duhul Sfânt trebuie să îl aducă și să vi-l manifesteze.

179 Acea-i ce este problema astăzi. Tu nu te poți ridica, la altar, și să spui, „Ei bine, Aleluia, Aleluia. Doamne, eu vreau Duhul Sfânt. Aleluia, Aleluia.” Nu.

180 Dar, frate, soră, când Duhul Sfânt v-a insuflat acel Cuvânt, voi Îl veți primi înainte să plecați de la locul vostru. Ceva în voi arde. Predicatorul nu va trebui să vă spună să faceți *aceasta* și să faceți *aceea*. Frunzele vechi doar vor cădea și vor ieși frunzele noi. Vă este inspirat. Nu te vei supăra pe predicator când el predică Adevărul din Biblie. Tu Îl vei iubi, te întinzi pentru Acesta. Este Hrană pentru sufletul tău.

181 Chiar Isus, Însuși, a spus, „Eu nu fac ce vreau să fac, de la Mine Însumi. Fiul nu poate face nimic decât ceea ce El vede pe Tatăl făcând.” Cuvintele. . . El Însuși era Emanuel. El era Dumnezeu pe pământ; Isus era. El a fost trupul în care locuia Dumnezeu. El era cortul sub care locuia Dumnezeu. Amin. Dar în toate acestea, Fiul lui Dumnezeu născut din fecioară, Emanuel în plinătatea Duhului, El avea Duhul fără măsură. Și, totuși, în Propriul Lui trup, a spus, „Eu nu fac nimic până când Tatăl nu Îmi arată mai întâi.” Îi era inspirat, ca să o facă!

182 Satan a spus, „Transformă aceste pietre în pâine, și fă o minune. Lasă-mă să Te văd că o faci.”

183 El a spus, „Este scris, „Omul nu va trăi numai cu pâine.”” Oh, Doamne! Dar când o mulțime era flămândă, El a luat cinci pâini și doi peștișori, și a hrănit cinci mii. Oh, Aleluia! Vedeți ce vreau să spun?

184 Nu încercați să imitați. Asta este problema cu Penticostalii astăzi. Asta este problema cu biserica astăzi, sunt prea mulți care încearcă să imite că au Duhul Sfânt. Sunt prea mulți care încearcă să imite vindecarea Divină. Sunt prea mulți care

încearcă să imite diferite lucruri ale Domnului. Tu nu poți face asta. Acele lucruri vin prin alegere, Dumnezeu chemând, te naști din pântecele mamei cu aceea. „Darurile și chemările sunt fără pocăință.” Oh, Doamne! Este adevărat. Tu nu te poți face ceva ce nu ești.

185 Dar dacă Dumnezeu te cheamă, fii cea mai recunoscătoare persoană din lume pentru că El te-a chemat. Atunci aceasta devine reală pentru tine.

186 Așa cum aș vorbi, dacă aș fi avut timp, despre veritabile zilele trecute, cam m-a întors în jur. Eu nu o mai văzusem înainte, și eu nu puteam să o fac. Hattie, șade acolo în spate privind la mine. Cum s-ar putea întâmpla asta vreodată? Nu se putea face, dar a fost inuflat, însuflețit. Cuvântul a fost vorbit și așa a fost făcut. Aleluia!

187 Pavel, v-ați putea imagina să spună, „Am fost pe această mare paisprezece zile și nopți, și fără stele sau lună, sau soare sau nimic. Presupun că mă voi duce sus și le spun, „Fiți curajoși, pentru că Dumnezeu va avea grijă de noi, oricum””? Oh, Dumnezeu nu lucrează în felul acela. Dumnezeu nu face asta.

188 Credința ta este în regulă, frate. Credința voastră este minunată. Dar până când lucrul îți este inspirat!

189 Oh, iată aici atârână un semafor roșu, și dacă eu văd. . . spun, „Ei bine, am piciorul pe accelerație. Am o mașină. Pot să trec de acel semafor acolo, cu o sută douăzeci de mile pe oră.” Asta e adevărat. „Eu pot să simt puterea sub piciorul meu.” Dar ați face mai bine să așteptați până la semnul „mergi”. Aleluia!

190 Înțelegeți ce vreau să spun? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Când se aprinde semnul *mergi*, în ordine. Când lucrul îți este inspirat, și Dumnezeu îl face cunoscut cum a făcut El în trecut acolo, în regulă. Dar până când El o face, avem o grămadă de Iudarieni personificând, mergând înainte ca, să zică, „Păi, eu sunt întocmai la fel cum sunt ei. Eu sunt un Creștin, de asemenea.”

191 Oh, nu vă amintiți? Fiii lui Sceva, au ieșit și au spus, „Îți poruncim, poruncim în Numele lui Isus pe care Îl propovăduiește Pavel. Ieși afară!”

El a spus, „pe Pavel îl cunosc, și pe Isus îl cunosc, dar cine sunteți voi?”

192 Ora se apropie când binele și răul se vor manifesta. Asta se vede în Creștini astăzi. Se vede în biserici astăzi. Se vede în oameni astăzi. Vă rețin mult; eu vreau ca lucrul acesta să ajungă la voi.

193 Pavel nu a spus, „Eu cred că doar voi merge sus și voi spune, „Ei bine, îmbărbătați-vă.” Nu.

194 Ce a făcut el? El a auzit un Înger. El știa că era același Înger care i-a vorbit întotdeauna. El a recunoscut, apoi a acționat. A

mers sus și a spus, „Îmbărbățați-vă. Căci Îngerul Domnului, al Căruia slujitor sunt, a stat lângă mine seara trecută, arătându-mi o vedenie că nu va fi nimic pierdut, pe această corabie. Îmbărbățați-vă. Mergeți acum și mâncați prânzul vostru. Totul este în ordine.” Amin. Când vă este inspirat, când Dumnezeu o face corect!

¹⁹⁵ Eu am o remarcă aici pe undeva, eu am scris-o jos. Iată-o chiar aici. Aha. Suntem la sfârșitul tuturor lucrurilor. Dați-mi voie să vă aduc asta în felul acesta acum, în încheiere. Eu sper că Dumnezeu v-a descoperit ceva. Priviți. Totul este la sfârșit. Cineva a întrebat seara trecută, cred că a fost Fratele Fred Sothmann, ne întrebam cât de aproape este timpul sfârșitului.

¹⁹⁶ Fratele Demos Shakarian a văzut vedenia aceea așa de manifestată, și s-a împlinit cinci zile mai târziu, la perfecție, asta aproape că l-a scos din pantofi. El m-a sunat. A spus, „Cum este Iosif?”

Am spus, „Bine.”

A spus, „Vede vedenii?”

¹⁹⁷ Am spus, „Da. El mi-a povestit despre David, fiul Fratelui Wood, unde a căzut de pe o motocicletă, cu trei sau patru zile înainte să se întâmple, cu exactitate.”

A spus, „Știi, acele lucruri urmează familiile.”

¹⁹⁸ Am spus, „Binele sau răul, umează, unul sau celălalt. Urmează familiile.”

¹⁹⁹ Și am vorbit puțin și ei, Fred mi-a spus, „De unde se trage asta, frate Branham?”

²⁰⁰ Am spus, „Uite, Fred, hai să o luăm de la natură. Dumnezeu lucrează în natura Lui. Uite, observă ce se întâmplă. Soarele a răsărit în Est. Asta-i cea mai veche civilizație pe care o avem, este China.” Știm cu toți asta.

²⁰¹ Cea mai veche civilizație pe care o avem este China. Bine. Și civilizația a avansat spre vest tot timpul. Și acum unde ai merge dacă ai lăsa Coasta de Vest, mergând drept pe partea cealaltă? Ai ajunge în China. Exact. Noi suntem la sfârșit. Biblia a spus, profetul a spus, „Acolo va fi o zi când nu va fi nici noapte nici zi, când soarele va trece dincolo, dar în timpul serii,” chiar înainte de a ajunge aici, „din nou va fi Lumină, la fel.” Isus a spus, „Va fi o ploaie timpurie și o ploaie târzie. Și ploaia târzie va produce atât ploaia timpurie cât și târzie, în aceeași vreme.” Suntem la timpul sfârșitului.

²⁰² Uitați-vă aici, dați-mi voie să vă arăt. Politica este la sfârșit. Credeți asta? Arătați-mi ceva astăzi. . .

Această națiune este cea mai rea din lume, în ceea ce privește corupția și fărâdelegea. Cine a citit ziarul Courier Journal seara trecută, în Louisville, când toate aceste femei, care sunt alese,

din fiecare națiune, cea mai frumoasă femeie din națiune, și sunt urcate acolo ca să fie Miss Univers? Au participat toate în afară de Rusia. Și au trimis la Hrușciiov și l-au întreat, „De ce nu?” El a spus, „Rusia nu-și dezbracă femeile, ca să umble în fața bărbaților.” O națiune păgână și nelegiuită care aduce ocară asupra noastră cei care ne numim Creștini, a spus, „Rusia nu-și dezbracă femeile, ca să umble în felul acela. Și nu vedeți pantalonii scurți sau lucruri ca acelea în Rusia.” Acei ce sunt nelegiuiți. Și noi care ne numim „Creștini!”

²⁰³ Nu-i de mirare că Biblia a spus, „Fiecare masă a devenit plină de vărsături. Și pe cine pot Eu învăța Învățătură, și cine este întărcat de la sân? Dar învățătură va veni peste învățătură, și rând peste rând. Căci cu buze bâlbâitoare și alte limbi Voi vorbi acestui popor. Și aceasta este Odihna. Pentru toate acestea, ei nu au vrut să asculte.” Noi avem propria noastră concepție intelectuală. Oh, ce bine ar fi să stai toată ziua pe Acesta.

²⁰⁴ Politica, coruptă! Democrații, Republicanii, și toți, sunt josnici. Ce este aceasta? Este o grămadă de altoi. Orice persoană lucrează în ea, care nu este născută din nou, este de la diavol. Diavolul a spus, „Fiecare împărăție din lume îmi aparține,” și Isus niciodată nu a dezbătut cu el. Lumea este controlată de diavolul. Și fiecare om care lucrează pentru guvern, dacă nu este un Creștin, el este de la diavolul și lucrează pentru diavolul. Aceste națiuni toate vor cădea în mâinile lui Isus Cristos când El vine, va fi un Mileniu.

²⁰⁵ Priviți aici astăzi, ce fac ei acum. Strigă la mine că am cheltuit niște bani acolo pentru Creștini, și vor să îmi dea douăzeci de ani la închisoarea de stat, pentru că am cheltuit bani pentru desfășurarea unei mișcări religioase. Și whiskey-ul și berea și țigările decontează zeci de milioane de dolari pe an, pentru a corupe națiunea. Și eu care încerc să propovăduiesc neprihănire, stând în ușa lui Isus Cristos, și să mă trimită la penitenciar pentru asta. Și iau lucruri ca acelea a celui rău, josnice, ingenioase, inteligente, și îi lasă să le decontează pentru programele de televiziune care au corupt lumea, au trimis femeile la câini. Unul dintre cele mai mari blesteme pe care națiunea le-a avut vreodată, și ei scapă cu asta. Ei mă trimit la penitenciar pentru predicarea Evangheliei, luând câțiva dolari aici să—să predic Evanghelia, pe care oamenii mi-i dau cu care să predic Evanghelia. Eu nu sunt bogat și nu pot să acopăr aceea. Dar cu toate acestea vor să mă trimită la penitenciar, să mă rețină doi ani, și am procesul având loc în curând. Oh, ce josnic, ce murdar! Dumnezeuule, fii milostiv.

²⁰⁶ Voi spune acest singur lucru, poate că este calea pe care o are Dumnezeu înainte ca El să trimită o bombă atomică. Voi trebuie să faceți ceva greșit, voi știți. Voi trebuie să vă atingeți o dată de unșii Lui, ca această Scriptură, nu cumva să... „Nu vă atingeți de Aleșii Mei.” Așa este. Astfel dacă este nevoie de aceea ca să

aducă judecată, cum a făcut în zilele lui Daniel sau altundeva, să vină. Eu sunt slujitorul Tău, Doamne. Așa este. Oh, da.

²⁰⁷ Politica, josnic! Națiunea, coruptă! Păi, uite ce! Ei o să pună soldați în pantaloni scurți acum. Oh, vai! Politică, război! Politica este la sfârșit. Dictatorii sunt greșiți. Politica este greșită. De ce nu au rămas cu un împărat evlavios cum le-a dat Dumnezeu, David? Marele domn al Angliei a spus, când această—când această democrație a fost formată, a spus, „Acum este bine, dar va veni timpul,” a spus, „nu va fi nimic. Va fi doar pânze și nicio ancoră.” Și are dreptate. A spus, „Politicienii stau pe cutii de săpun la fiecare colț, tot felul de lucruri strâmbe care corup guvernul.” Și omul a avut dreptate. Exact ceea ce se petrece.

²⁰⁸ Un om poate ieși aici, și să treacă pe aici și să se îmbete, și să rupă tot ce vrea; și să meargă acolo, îi cunoaște pe toți, deci nu se va spune nimic. Lăsați un om sărac, sau cineva care nu cunoaște, să încerce să o facă, și îi vor trimite la penitenciar. Corupție, josnicie, murdărie, patruzeci la sută dintre ei homosexuali. Gândiți-vă la asta, Sodoma și Gomora din nou! Iată grupul, care se presupune a fi religios.

²⁰⁹ Eu—eu mă întreb ce se va întâmpla mai departe, când va fi ales umrătorul Președinte? Dumnezeu ne-a dat un om bun evlavios, bătrânul Dwight Eisenhower. Și acum eu spe... Priviți ce urmează să vină. Și noi am putea avea un șobolan data viitoare, destul de sigur. Dar va veni, „Un Faraon care nu-l cunoaște pe Iosif.” Țineți minte asta. Am să ajung la asta doar într-o secundă. Politica este coruptă. Știm asta.

²¹⁰ Războiul este la sfârșitul lui. Oh, cândva aruncau cu pietre unii în alții, își dădeau în cap cu securi de piatră, apoi trăgeau cu arcuri și săgeți. Apoi au primit puști, apoi mitraliere, apoi optzeci-și-opturi în Germania, și așa arme mari la noi. Apoi aruncau grenade de mână și gaze otrăvitoare. Dar acum au o bombă cu hidrogen. Războiul este la final. Fiecare națiune le are, deci ce veți face acum? Chiar și o națiune mică în ziua de azi, doar să apese pe un trăgaci, asta e tot ce trebuie să facă, și sare toată în aer. Războiul este la sfârșit. Hah! Amin. Războiul este la sfârșit. Politica este la sfârșit.

²¹¹ Educația este la sfârșit. Delincvența juvenilă este la sfârșit. Copii, nu există speranțe pentru copii, au înnebunit deja. Nu poți avea educație. Nu poți să te duci aici la școală și să ai, să ai un copil cu educație. El este un—el este un copil de două ori mai mult al iadului când iasă decât este când intră. Lăsați ca învățătorul să spună ceva despre asta, va fi ucis. Vor forma o mică Bandă și vor merge să îl împuște pe învățător, îl duc afară și îl spânzură. Am pierdut două mii de profesori. Oh, stați puțin, cred că au fost douăzeci de mii de profesori, anul trecut. Eu nu-i blamez pe ei. Nici eu nu aș vrea să o fac. Acum de fiecare dată ridică pancarte, „Dați acestor copii educația universitară.” Ei au nevoie

de aceasta, dar diavolul îi are. Diavolul îi are. Și nu este vorba doar de ieșirile normale și să fie răutăcioși și—și—și să scoată o poartă și să o atârne într-un pom în noaptea de Halloween, sau să facă vreo mică răutate cum obișnuiau să facă copiii, sau să ia trăsura unui fermier și să o scoată afară în drum, nu în felul acela; ci ei sunt nebuni. Ei fac lucruri care sunt nebunie; vă împușcă, văucid, vă omoară, vă otrăvesc, orice. Iată generația următoare.

²¹² Nașterea de copii este la sfârșit, feminitatea, maternitatea. Păi, controlul nașterii se practică peste tot, și cățelușii au luat locul.

²¹³ Moralitate, nu mai există nici-o moralitate la aceasta. Femeile, se îmbracă rău; venind prin televiziune, tot felul de imitații a oamenilor răi din Hollywood, tot felul de lucruri, mode. Totul este la sfârșit!

²¹⁴ Educația este la sfârșit. Politica la sfârșit. Războiul este la sfârșit. Civilizația este la sfârșit. Toate acele lucruri sunt la sfârșit. Doamne, ce putem face atunci? Ce urmează? Suntem la sfârșitul fiecărui lucru.

²¹⁵ Acum viața de biserică este la sfârșit, biserica normală, biserica. Acum, asta ar putea să înțepe doar un pic, dar biserica carnală, biserica Esau, ea a ajuns la capătul ei. Ce face ea? Se îndreaptă sus în federația bisericilor, care în final se va uni cu Romanismul, să combată Catholicismul . . . sau cu Catholicismul ca să combată comunismul. Papa Ioan cheamă ca toate bisericile să se întoarcă înapoi, și ele o vor face. Și ele se vor uni împreună, exact întocmai cum AȘA VORBEȘTE DOMNUL.

²¹⁶ Voi spuneți, „Așteaptă un minut, Frate Branham. Tu ieși de pe linie.” Dacă eu sunt, Dumnezeu a scris Biblia Sa în afara liniei. Trebuie să fii Mica, în acest caz.

²¹⁷ Morris Cerullo mi-a spus seara trecută, a spus, „Unde este anticristul, Frate Branham? Evreul este anticristul.”

Am spus, „Morris! Și tu, un Evreu?”

A spus, „Ei sunt cei mai mari urători de Dumnezeu care există.”

²¹⁸ Am spus, „Morris, să nu! Spune-mi în Scriptură unde anticristul a ieșit din Ierusalim. Anticristul a ieșit din Roma, nu din Palestina.”

A spus, „Păi, uite, eu sunt . . . Ei sunt urători de Dumnezeu.”

²¹⁹ „Da, nu a spus Dumnezeu că le-a orbit ochii pentru ca noi să putem avea o zi în care să vedem? Dar ziua noastră se va sfârși în curând.”

²²⁰ A spus, „Oh, Frate Branham, nu m-am gândit niciodată la asta.” Vedeți, iată-vă.

221 vedeți, suntem la sfârșit. Lumea carnală, biserica carnală este la sfârșit. Observați cum se îndreapă sus în federația bisericilor. Frații Uniți au intrat ele. Penticostalii sunt în ele. Restul din ele toate se organizează. vedeți jos, acei Canaaniți, tot drumul prin acele duhuri ale lui Esau, foarte religioși, și s-au confederat cu lumea; fără discernământ spiritual, nu sunt în stare să biruiască, nu sunt aleși de Dumnezeu, să fie chemați afară și separați.

222 Oh, dacă aș putea doar să o fac cunoscută, dacă aș putea doar să îl presez în jos în vreun fel! Ei nu o văd. Au ochi și nu pot vedea, urechi și nu pot auzi. Oh, de ce suntem atât tociți în Duhul? Acum, ascultați la asta. Totul este la sfârșit.

223 Și Biserica spirituală este la sfârșitul Ei. Ea vine la sfârșit. O Dumnezeule! Priviți în trecut acolo când Ea a început cu Luther, a zguduit, cea spirituală. Apoi cu Wesley, a ajuns la sfințire. Apoi cu cea Penticostală, Duhul Sfânt. Și acum la timpul sfârșitului, Duhul lui Cristos în așa fel în Biserică, încât face aceleași lucrări pe care le-a făcut El, chiar înapoi la Capul Ei iarăși; gata ca Biserica și Cristos să se unească, și Venirea Domnului Isus, și învierea morților. Suntem la timpul sfârșitului. Isus a spus așa, „Cum a fost în zilele Sodomei, așa va fi la venirea Fiului omului.” Înțelegeți asta?

224 Priviți la biserica carnală. Priviți unde se duc ei, se îndepărtează mai departe și mai departe.

225 Priviți la Biserica umplută cu Duhul, scuturându-se jos de toate micile Ei nonsens, ridicându-se în Duhul, (în minoritate, desigur), intrând în Duhul, dar ridicându-se într-un astfel de loc încât Ea a ajuns acolo unde Duhul Sfânt se mișcă chiar prin Ea, făcându-Și calea, gata să-l primească pe Domnul Ei, gata să-l primească pe Domnul Ei.

226 Și celelalte s-au organizat, s-au întors în lume, s-au separat, mergând înapoi în federație, urcând în acel mare cap confederat sub Catholicism. „Și acolo a fost format un chip al fiarei.” Un *chip*, „ceva asemănător.” O confederație de biserici formată cu Catholicismul, acelea două împreună, lucrează împreună. „Cine este în stare să facă război cu fiara sau cu chipul ei?” Cu siguranță că nu. Cum am putea trece prin asta ore întregi!

227 Acum dați-mi voie să vă spun asta, și apoi va fi timpul să încheiem. Este că eu am . . . V-am spus că va fi lung. Eu—eu doar mă simt atât de încordat. Când Dumnezeu chiar a spus aceste lucruri, a spus: „Spune-le. Vorbește-o. Să nu-ți mai păstrezi tăcerea. Arătată-le Asta. Dacă ei nu O primesc, atunci sângele nu este pe mâinile tale.” Ora este aici. Timpul, totul se îndreaptă în sus.

228 Lumea e la sfârșitul ei. Nu mai poate rezista. Războaiele sunt la sfârșitul lor. Nu mai poți avea război. Dacă ai război, nu va mai

fi; doar primul care trage trăgaciul, asta-i tot. Politica, e putredă și coruptă.

²²⁹ Lumea bisericii este Metodistă, Baptistă, Prezbiteriană, Penticostală. „Sunt porcii la mocirla lor, câinii la vărsătura lor.” Așa este, fiecare din ele! Dumnezeu cheamă, afară din acea corupție, o Biserică care este aleasă. Asta e exact. Esau, ei au spus, „Noi suntem biserica!” Eu nu mă îndoiesc de asta. Și Iacob a fost tatăl lui Esau, este adevărat, astfel, dar—dar... Vreau să spun, Isaac era tatăl lui Esau, și Iacob era fratele lui, cu el. Dar unul avea răsplata pentru dreptul de întâi născut; celălalt îl ura. Unul a auzit, a recunoscut, și a acționat. Celălalt a spus, „Oh, atât timp cât merg la biserică și fac ce este bine, ce mai contează?” Ia te uită. Acum în...

²³⁰ Atunci spun asta, în încheiere, încă o remarcă. Biserica adevărată are așa de mult pentru ce să trăiască acum. Oh, ar trebui să fie așa un timp de jubilarie pentru Biserica reală, pentru Biserica adevărată, pentru Biserica aleasă, când știți în inima voastră că ați trecut de la moarte la Viață; când te privești pe tine însuși și vezi, îți urmărești viața și vezi că toate lucrurile lumii au trecut, că ai devenit o făptură nouă. Ascultați acum, în încheiere, cu atenție. Tu știi că ai trecut, viața ta o dovedește, „Prin roadele lor îi vei cunoaște.” Tot obiectivul tău este Cristos. Aștepti ca El să vină în orice moment. Tu umbli în Duhul. Îl iubești. Îl vezi pe El lucrând prin tine. Nimic ce dorești tu să faci, ci El o face, El însuși. Oh, ce timp!

²³¹ Îmi amintește de artistul care s-a dus la Roma, să studieze ca să devină un artist, un tânăr. Ei l-au observat. Era atât de diferit de toți ceilalți băieți și fete Americane, și alții care au mers acolo ca să devină artiști, și de restul lumii. Acest om tânăr era remarcabil. Era un ins bun, și ei au observat. Ei aveau petreceri mari de tot, și se duceau jos acolo și, cum fac ei în Roma, doar se îmbătau cât pot ei să fie.

²³² Am fost acolo, eu însumi, și i-am văzut. Iasă afară pe stradă, bărbați și femei, și se comportă rău. Chiar în parcuri, au relații sexuale chiar în parc, chiar afară în aer liber, fără să le pese; Și în Anglia, toate celelalte. Vedeți? Nu este mai rău decât aici. Același lucru și aici, cam la fel de rău; doar că aici este puțin mai acoperit, din cauza poliției și lucruri. Acum, dar pur și simplu oribil!

²³³ Ei bine, acest ins tânăr, el a stat departe de toate acestea. Când ei mergeau la petrecerile lor, îi lăsa să plece, dar el studia ca să devină un artist. Astfel, într-o zi un îngrijitor bătrân, care era un Creștin, era în apropierea—muzeului, galeriei de artă, a spus— a spus, „Haide să facem o mică plimbare, fiule. Hai să facem o plimbare, aș vrea să stau de vorbă cu tine puțin timp.”

El a spus, „Bine.”

234 Și au pornit, în sus pe un deal, și amândoi cu mâinile la spate, au urcat dealul. Soarele era la apus. Și atunci bătrânul i-a spus tânărului artist, a spus, „Fiule, tu ești American.”

El a spus, „Da sunt.”

235 A spus, „Ai venit aici pentru pregătirea ta în arte. Presupun că intenționezi să îți faci meseria de artist.”

A spus, „Asta am în plan, domnule.”

A spus, „Îmi dau seama că ești un Creștin.”

El a spus, „Eu sunt un Creștin.”

236 A spus, „Păi, aș vrea să te întreb un lucru. I-am întrebat și pe ceilalți. Ei spun că și ei sunt Creștini.” El a spus, „Ce te face pe tine atât de diferit? Ce te face pe tine diferit de ceilalți băieți din America, și aceste fete din America? Ce te face atât de diferit, și totuși voi toți spuneți că sunteți ,Creștini?”

El a spus, „Domnule, vezi cum apune soarele acela?”

A spus, „Văd.”

237 A spus, „Depart de dincolo de ocean, într-un anumit stat în New England, într-un anumit oraș din acel stat, și într-o anumită casă în acel oraș, este o anumită fată la care i-am promis că voi trăi devotat.” A spus, „Asta e tot ce este în mintea mea, să-mi obțin studiile în artă și să mă întorc înapoi la fata aceea care trăiește devotată față de mine.” A spus, „Iată de ce trăiasc așa cum trăiesc.”

238 Oh, frate, soră, v-ați putea întreba de ce nu ne pasă cum ne numesc ei. Mie nu-mi pasă ce spun ei.

239 Stăteam cu Fred zilele trecute, jos în San Juan, Puerto Rico, mă uitam peste mare, și am observat afară, acel recif de corali, la o jumătate de milă afară, acele valuri mari spărgându-se. El a spus. . . Flamingo umblau în grădină, și așa mai departe. Am spus. . . El a spus, „Frate Branham, asta e ca în Cer.”

240 Am spus, „Dar acolo marea va fi liniștită, frate.” Am spus, „Chiar dincolo de mare acolo, este un anumit loc numit Cer, este Un anume numit Isus, în acest Cer, care într-o zi mi-a luat toate păcatele. Și eu I-am promis că voi trăi devotat față de El, că voi face lucrurile care El voia ca eu să le fac. Iată motivul de ce nu îmi este rușine de Evanghelia Lui, Aceasta este Puterea lui Dumnezeu spre mântuire.” Iată ce îl face pe un Creștin să trăiască diferit. El este diferit pentru că el are Ceva pentru care să trăiască diferit.

Să ne aplecăm capetele doar un moment.

241 Prietenul meu deprimat, în această dimineață, ai tu ceva diferit pentru care să trăiești, ceva care să te scoată din lume, ceva care înseamnă mai mult pentru tine decât toată lumea, este a trăi pentru Cristos? Dacă nu ai asta, de ce nu O primești acum. Să nu mergei doar la biserică și să spui, „Eu vreau să

fiu o persoană bună.” Să nu faci asta. Tu vrei să fii un Creștin. Tu, dacă este ceva ce a fost dintotdeauna în inima ta, care îți spune, „Tu nu ești bine, dar vreau ca tu să fi bine.” Ți-ai dorit întotdeauna să fi ceva ce nu ești acum, nu știi că acestai Dumnezeu care te cheamă? Nu te întoarce cu spatele la asta. „Căci dacă tu ai fost odată luminat și ai avut ocazia, și ai refuzat-o pentru ultima ta dată, nu mai rămâne nicio jertfă pentru păcat.” Nu te lua cu Esau.

²⁴² Vino cu Iacob, indiferent de... indiferent de ce te va costa. Dacă te costă casa ta, dacă te costă serviciul tău, dacă te costă soțul tău, te costă soția ta, dacă te costă copiii tăi, dacă te costă orice, obține dreptul de întâi născut! Iată ce contează. Și dacă te simți astfel în privința asta, în această dimineață, și ți-ar place să ai acest drept de întâi născut! Eu nu ți-l pot da. Dumnezeu poate, și El este Acela care îți vorbește. Ai vrea doar să ridici mâna și să spui, „Roagă-te pentru mine, Frate Branham. Vreau acel drept de întâi născut.” Dumnezeu să vă binecuvânteze, peste tot. „Eu vreau acel drept de întâi născut.”

²⁴³ Tatăl nostru Ceresc, Îți mulțumesc, Prea Nobil și Sfânt Dumnezeu, pentru toată bunătatea și îndurărilor Tale față de fiii și fiicele oamenilor. Și ne dăm seama că suntem la timpul sfârșitului, nimic nu mai poate continua pre mult. Noi doar așteptăm în timpul împrumutat; așa cum a fost în zilele lui Noe, îndelunga răbdare a lui Dumnezeu, când se pregătea arca, când doar opt suflete au fost mântuite. Tu ai spus, „Așa va fi la venirea Fiului omului. Îndelunga răbdare a lui Dumnezeu, nu vrea ca vreunul să piară, ci ca toți să poată veni la pocăință.”

²⁴⁴ Și astăzi în această clădire, sunt bărbați și femei care au ridicat mâinile, băieți și fete, tineri și bătrâni, au ridicat mâinile, și au zis, „Este Ceva care mă trage.” O Dumnezeule, fie ca ei să nu-L respingă niciodată. Fie ca ei să-și vândă educația, fie ca ei să vândă tot ce au. Ca și omul care a găsit perla cea mare; a fost o perlă semnificativă, mare, a fost cea mai mare perlă, și el a vândut toate perlele lui mici, ca să poată cumpăra această perlă mare, notabilă. Fie ca ei să vândă tot ce au din lume, în această dimineață, toată popularitatea lor din lume.

²⁴⁵ Aceste femei care șed aici, Doamne, multe dintre ele care au auzit Evanghelia predicată așa de multe ori, și încă se avântă drept înainte în lume, și în moda lumii și se îmbracă ca lumea, și merg la petreceri și lucruri la care lumea, iau parte la lucrurile lumești și acționează ca lumea, și folosesc lucrurile lumii. O Dumnezeule, fie ca lor să le fie rușine, în această dimineață. Dacă mai există cât de cât vreo speranță în ei, Doamne, întoarce-o astăzi. Fie ca acesta să fie ceasul.

²⁴⁶ Și acești bărbați de aici, Doamne, O Dumnezeule, ai milă de ei. Mulți dintre ei încă umblă afară în lucrurile lumii, încă doresc și se bucură de lucrurile lumii, păcat, fumat, băutură, băuturi

sociabile, puțină bere din când în când, sau—sau ceva de genul acela, sau ar pofti, și agață poze mici pe perete, cu femei tinere îmbrăcate murdar. Și acele trupuri după care se uită pe stradă, și aproape calcă peste oameni să se uite după ele, și se numesc Creștini.

Și știi că acea formă a trupului acelei femei, în poate în douăzeci și patru de ore, va putezi acolo în mormânt, insecte și viermi se vor târi prin acele vase conturate și formate ale trupului ei. și sufletul ei acolo într-un iad al diavolului, pentru felul cum a trăit. Și, totuși, ea și-ar ridica sus buzele ei mici, vopsite, și ar chicotea și râde de tine.

²⁴⁷ Dumnezeu, fii milostiv cu acei oameni. O Doamne, nu-i lăsa să se piardă. Te rog să ai milă și trimite milă. Acordă fiecăruia dintre ei, Doamne. Tu ești Singurul care poate da această binecuvântare. Și dacă Tu i-ai chemat la Viață Eternă, fie ca inimile lor să se deschidă; și ei să lase totul la o parte în această dimineață, și atunci ei o vor primi. Admite aceasta, Tată.

²⁴⁸ Și acum fie ca Duhul Sfânt să vină în această adunare, pentru bolnavi și suferinzi, și să-i facă pe oameni să vadă că acest Mesaj care a fost predicat în dimineața aceasta, căci Venirea și fiecare lucru este la sfârșit, și chiar Isus lucrează în Biserica Lui. Lasă-o să vină la împlinire chiar acum, Doamne, ca Tu să poți lua acești oameni în mâinile Tale. Și când ei văd Duhul Sfânt lucrând, mișcându-se printre oameni, fie ca aceasta să fie confirmat, Mesajul pe care l-am predicat, că noi suntem la timpul sfârșitului. Și fie ca ei să audă. Ei au auzit, și fie ca ei să recunoască că acel același Isus, în felul cum El a făcut-o în ziua Lui, El este aici făcând aceasta prin Biserica Lui în ziua din urmă. Și atunci fie ca ei să acționeze, prin a-și da viețile și trupurile, și suflete și duhuri, Lui. Eu ți-i predau Ție, Doamne, în Numele lui Isus.

²⁴⁹ Acum, în clădire unde sunt oamenii, l-am trimis pe Billy azi dimineață să împartă cartonașe de rugăciune. El . . . [Spațiu gol pe bandă—Ed.]

²⁵⁰ Sunteți bolnavi, nevoiași? Dacă Dumnezeu îmi va descoperi, cum a făcut El cu femeia la fântână, și îmi va spune care este necazul tău, sau ceva despre tine, despre care tu știi că eu nu știi, te-ar face asta să ai credință să îl crezi pe Dumnezeu? V-ar face asta pe restul dintre voi să aveți credință? Este aceasta prima dată când ne întâlnim? [Sora spune, „Nu.”—Ed.] Oh, tu m-ai văzut înainte, dar eu sunt un străin față de tine. Așa este? În regulă, fie ca Domnul Dumnezeu să-ți acorde cererea.

²⁵¹ Acum, este aceasta reală, sau nu? Oh, Doamne! Chemați religia voastră intelectuală. „Baalim,” a zis, „unde este el?” Ilie pe Muntele Carmel, a spus, „Unde este Baalim? Unde? Treziți-l.” Voi nu trebuie să-l treziți pe Isus. El este treaz tot timpul. El

este întotdeauna prezent, veșnic viu, întotdeauna în stare; același ieri, azi și în veci. Amin. Dumnezeu rămâne Dumnezeu.

252 Crezi că necazul tău de inimă te va părăsi și te vei face bine? Tu nu ești de aici. Tu du-te înapoi la Lexington și spune oamenilor ce lucruri mărețe ți-a făcut Domnul. Vedeți?

253 Aceasta merge pe deasupra capetelor oamenilor, care niciodată nu o pricep. O Biserică vie ar prinde asta, repede, și ar ști că Prezența Duhului Sfânt este aici.

254 Cineva aici în spate și-a ridicat mâna. Tu ai fost, doamnă? Crezi că Dumnezeu îmi poate spune necazul tău? Vechiul . . .

255 Fratele de acolo de la capăt, cred că a spus, cu ceva timp în urmă, că . . . Crezi, frate? [Fratele spune, „Da.”—Ed.] Crezi? Atunci acea boală de piele te va părăsi, tu vei fi bine. Tu crezi asta? O accepți ca fiind vindecat? Ridicăți mâna, că da. Vezi? Uh-huh. Bine. El este un străin pentru mine. Tu știi asta, Pat.

256 O doamnă privind acolo, se roagă, s-a uitat la mine, a spus că ea era o străină. Tu crezi că tensiunea mare de sânge te va părăsi? Așa este, nu-i așa? Ridică-ți mâna dacă este așa. În ordine, ai credință în Dumnezeu.

Vedeți ce vreau să spun?

257 Cum este cu unii dintre voi oameni care mă cunoașteți? Aveți ceva pe inimă. Ridicați mâna. Așa de mulți! Nu o pot face eu; Aceasta doar trebuie să vină. Voi știți, este credința voastră.

258 Georgie Bruce, eu o văd șezând acolo. Tu încerci întotdeauna să găsești ceva pentru cineva, Georgie. Tu ai fost vindecată, de un cancer. Nicio îndoială în mintea ta. În ziua în care ai venit în acest tabernacol și ai ieșit pe acea ușă acolo, Duhul Sfânt a venit peste mine, și ți-a spus chiar acolo un fapt care nimeni în lume nu știa decât tu și Dumnezeu și o altă persoană. Așa este? Așa este. Tu mă crezi, nu-i așa, Georgie? Ai ceva pe inimă ta, Georgie. Tu crezi că Dumnezeu îmi poate spune ce este pe inima ta?

V-ar face asta pe voi restul, oamenii care mă cunoașteți, să credeți?

259 Eu o cunosc pe Georgie, dar ea se gândește la ceva. Ea are doi oameni, care sunt departe de aici, pentru care ea se roagă. Ei amândoi locuiesc în Corydon. Așa este. Și ea are o persoană aici, un om pentru care ea se roagă, care este aici afară în spital. Și tu te rogi, nu atât pentru vindecarea lui, cât pentru mântuirea sufletului lui. Aceasta-i AȘA VORBESTE DOMNUL. Așa este. Este adevărat, Georgie? Este exact așa.

260 Cineva acolo în spate de tot a ridicat mâna, în spate de tot, în spate aici. Tu, ce zici de tine? Vrei să ridici mâna, ești un străin pentru mine? Acest om care șade aici se uită la mine, eu nu te cunosc. Crezi că eu sunt profetul lui Dumnezeu, slujitorul lui Dumnezeu? Crezi pe Duhul Sfânt că ce am spus eu este Adevărul? Crezi lucrul Acesta? [Fratele spune, „Da.”—Ed.] Dacă

tu vei crede, tu ai o- . . . acela-i singurul lucru care-l ai, pentru că tu suferi cu cancer. Așa este. Nu ești din acest oraș. Ești din New Albany. Așa este. Și ai cancer. Dacă vei crede cu toată inima ta, te vei face bine. O vei accepta? Ridică-ți mâna. Binecuvântat să fie Domnul.

²⁶¹ Eu cred, acea femeie acolo afară cu pălăria albă în jurul capului ei, doamna de culoare, și-a ridicat mâna. Eu încă nu am avut o persoană de culoare. Tu crezi, doamnă? În regulă, domnule, crede cu toată inima ta. Tu ai boală de inimă, boală de stomac, complicații. Cineva te-a adus aici în dimineața aceasta. AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Așa este, nu-i așa, doamnă? Dacă este așa, flutură acea batistă care o ai în mână, ca oamenii să vadă. Eu nu am văzut-o pe femeie în viața mea.

²⁶² Ai ridicat mâna? Sunt eu un străin pentru tine? Și tu ești străin pentru mine. Crezi că Dumnezeu mă cunoaște, sau că Dumnezeu te cunoaște? Crezi că El îmi poate spune ce este pe inima ta? Tu te rogi pentru cineva. Este tatăl tău, are boală de inimă. Așa este. Și tu dorești botezul Duhului Sfânt. AȘA VORBEȘTE DOMNUL.

Dacă poți crede!

²⁶³ Cum este cu micuța doamnă cu mâna ei ridicată în felul *acesta*, tu crezi? Necazul tău este acea erupție pe mâna ta. Dar tu te rogi pentru un nepot. Așa este. Copilul nu este normal. Asta-i adevărat. Nu-i așa, doamnă? Tu să crezi cu toată inima ta, pentru asta.

Când am spus, „copil.” Așteptați un minut. Oh, iată-te. Fiul tău a avut un accident de mașină; este infirm. Eu nu te cunosc, doamnă, dar asta-i adevărat. Dacă așa este, ridică mâna.

²⁶⁴ Acum, Cine este aici? Cine este Acesta? Nu sunt eu. Cum pot eu să fac asta? Nu fiți amorțiți de Duhul, lucrurile Spirituale. Acesta este Dumnezeu aici! Acel Duh Sfânt pe care îl vreți, îl credeți acum? Îl credeți acum? În regulă, atunci primiți-L acum. Acum este momentul să Îl primiți. Credeți cu toată inima.

²⁶⁵ Voi care sunteți bolnavi sau nevoiași. Eu nu pot vindeca. Nici un om nu poate vindeca. Eu nu pot da Duhul Sfânt. Dar Acela care poate vindeca și să dea Duhul Sfânt, El este aici. El este Acela Care o face.

²⁶⁶ Acum plecați-vă capetele. Voi să credeți chiar acum, în timp ce mă rog pentru voi și pentru aceste batiste.

²⁶⁷ Tatăl nostru Ceresc, din câte știu, am luat pe toți cei care erau străini, atât cât m-am simțit eu însumi slăbind și cedând; m-am simțit călăuzit că acesta este timpul poate că cei Aleși au văzut. Fie ca toți și fiecare dintre ei, Doamne, care au fost chemați și le-a fost permis să fie chemați de Duhul Tău; ceva, credința lor, au avut mai multă credință (unii dintre ei) decât credeau că au. Doar a început în inimile lor.

268 Și femeia a atins haina Lui o dată când El a trecut pe acolo, iar El s-a întors și a spus, „Cine M-a atins?”

Și ei au spus, „Păi, toți s-au atins de Tine.”

269 El a spus, „Dar îmi dau seama că am slăbit.” Și a găsit-o pe micuța femeie și i-a spus că avea o scurgere de sânge, și că credința ei a vindecat-o.

270 Și Biblia a spus, că, „El încă este un Mare Preot, astăzi, care poate fi atins de simțul infirmității noastre.” Scriptura a spus, „El este același ieri, azi și în veci.” Și dacă El este același, și același Mare Preot, El va acționa la fel și va face la fel.

271 Și fie ca oamenii să vadă că Biserica plină de Duhul Sfânt se apropie de un cap. Cristos se pregătește să vină și să ia Biserica Lui. Ultimele Lui semne mari, așa cum a fost în zilele Sodomei; Care a vorbit, o cunoștea pe Sarah, și știa că el avea o soție cu numele de Sarah, știa că ea a răs în cort; El a spus, „Acela va fi un semn. Când îl veți vedea, amintiți-vă, generația aceea nu va trece până nu se va împlini totul.” Iată-l aici. Noi suntem la sfârșit.

272 Admite, Doamne, ca fiecare persoană bolnavă de aici să poată ști că Isus Cristos cel viu este prezent. Fie ca aceste batiste să fie binecuvântate pentru fiecare trup bolnav la care se duc. Îl condamn pe diavolul, pentru oameni. Îl alung, prin Duhul lui Dumnezeu, în credință, alung orice umbră de îndoială. Fie ca fiecare persoană de aici, care este rânduită la Viața Eternă, să-L primească în ceasul acesta. Fie ca orice superstiție, orice temperament, orice lucru mic al lumii, orice povară mică, așa cum a spus Biblia, „Să lăsăm la o parte orice povară, și păcatul care ne împresoară așa de lesne; ca noi să putem alerga, cu răbdare, alergarea care ne stă înainte; să ne uităm” (la ce? la biserică? la organizație?) „către Autorul și Desăvârșitorul credinței noastre,” care este aici acum, „Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu.” Să ne uităm la Cel Care... Nu trebuie să luăm cuvinte care știm că sunt adevărate, dar totuși acele Cuvinte sunt făcute reale pentru noi în această dimineață. Același Isus care a murit, nu este mort, El a înviat din nou, și două mii de ani mai târziu El aduce Biserica Sa la un cap. Spiritul lui Iuda lucrează printre ei. Dar fie ca ei să lase deoparte orice piedică și totul, în acest ceas, și să-L primească.


273 Fie ca ei să audă, ceea ce au făcut, prin predică. Fie ca ei să recunoască acum că tocmai Cuvintele pe care le-au auzit s-au manifestat, și ei Îl recunosc, că Acesta este Cristos. Și fie ca ei acum să acționeze, să acționeze pe baza Acestuia: să-L primească, și să se ridice în picioare, să dea mărturie; și să meargă în Împărăția lui Dumnezeu, prin a fi umpluți cu Duhul Sfânt.

²⁷⁴ Fie ca bolnavii să fie vindecați. Fie ca suferinzii să fie vindecați. Fie ca dorința fiecărei inimi să fie îndreptată. Admite aceasta, Dumnezeuule Atotputernic.

²⁷⁵ Acum cu capetele voastre plecate, inimile voastre deschise, doar acordați-vă un sezon de rugăciune; chiar înainte, cred, să urmeze serviciul de botez, chiar înainte de acesta. Va fi un alt serviciu în seara aceasta.

²⁷⁶ Acum, țineți minte, nu lăsați să treacă această ocazie. Eu sunt aici acum de două ore și jumătate, sau mai mult, încercând doar să-mi iau timpul, și să aduc înăuntru Evanghelia, și să O așez înăuntru doar perfect. Apoi am ajuns chiar în jos la capăt. Și tocmai textul: auzi, recunoaște, acționează. Să nu o lăsați să treacă peste capul vostru. Ați auzit-O. Recunoașteți voi că Prezența Lui este aici? Știți voi că Acesta este El care vă cheamă? Atunci acționează asupra Lui. Dumnezeu să fie cu voi. Să aveți un sezon de rugăciune.

²⁷⁷ Frate Neville, vino, un pic, în rugăciune, dacă vrei să vi sus aici.

Doar susțineți-l. 

60-0221 Auzind, Recunoscând, Acționând
Asupra Cuvântului Lui Dumnezeu
Tabernacolul Branham
Jeffersonville, Indiana U.S.A.

ROMANIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org